

**Molnár (Café) Kata**

**Újabb rendőrkávéházi élményeim**

**Police Café blogkönyv  
2. rész**



**2020  
Budapest**

Rejtjel Kiadó, 2020

A mű szerzői jogilag védett. Minden jog fenntartva.  
**ISBN 978 615 573 706 0**

## TARTALOMJEGYZÉK

Ajánlás .....	5
Előszó.....	7
1. Police Café Extra 14. – Kétnyelvű párbeszéd a (még) biztonságosabb Zuglóért .....	11
2. Szermentes Cafét szervíroztak rendőrök kamaszoknak Palócorszáiban .....	13
3. Kerek születésnap mese .....	16
4. Police Café Extra 15. – Könyvajánló.....	20
5. SZER-mentes SZ.Ö.R.P. & Café Salgótarjában .....	23
6. Diák Police Café Kiskunhalason.....	26
7. SZER-mentes Palócország – harmadszor .....	31
8. Police Café Extra 16. Pecha kucha – Safecity 2.0 Biztonság. Város. Közösség. ....	35
9. Ötről a hatra... Boldog születésnapot, Police Café! .....	38
10. Police Café Extra 17. – SZER-mentes palócok a Zsaruban .....	42
11. Police Café Extra 18. – Szenvedély az éterben.....	43
12. Police Café Extra 19. – Egy megyei bűnmegelőzési stratégia születésének margójára .....	47
13. Police Café Extra 20. – Dupla rendőrkávé! .....	50
14. Police Café Extra 21. – Police Café képeslap Nógrádból .....	52
15. Párbeszéd egy biztonságos és élhető kerületért – Police Café képzés a XIII. kerületi rendőrkapitányságon.....	55
16. Police Café to go.....	57
17. Police Café Extra 23. – Mikulás napi Police Café képeslapok .....	59
18. Rendőrkávéház Kiskunfélegyházán.....	63
19. Police Café Extra 24. – Tanulmányajánló VII. ....	68
20. Police Café Extra 25. – Önkiszolgáló Rendőrkávéházak.....	70
21. Trafik Café a Józsefvárosban.....	79
22. Police Café Extra 26. – Police Café képeslapok a Nógrád megyei önkiszolgáló Cafékból .....	84
23. Police Café – bizonytalan ideig zárva.....	89
Irodalom.....	91



## AJÁNLÁS

Ez a kötet nem jöhetett volna létre,  
ha 2019. április 17-én kedves barátaim  
meg nem lepnek egy több mint méltó, egészen rendhagyó,  
kerek születésnap ajándékkal.

De megleptek.

Száz példányban kiadták a

### **Rendőrkávéházi élményeim – Police Café blogkönyv**

című könyvecskét.

Ez a kötet ezért viseli címében az „Újabb” jelzõt,  
és azért kapta a 2-es sorszámot,  
mert annak a kiadványnak a folytatása.

Ajánlom hát mindazoknak, akik azt is szerették.  
Meg azoknak is, akik most ismerkednek ezzel a világgal.

És azoknak főleg,  
akik ezekben a történetekben nevesítve vannak.  
Mert őket meg én szeretem.





## ELŐSZÓ

Az első magyarországi Police Café rendezésének idén június 2-án lesz hat éve. A történetet 2014-ben kezdtük írni Pécssett.

Tavaly már készítettem egy ötéves számvetést, amelyet nagyon hasonló címen egy ugyanilyen küllemű kis könyvben kedves barátaim kerek születésnapjára meglepetés ajándékként 2019 áprilisában adtak ki nekem. A *Rendőrkávéházi élményeim – Police Café blogkönyv* cím elé akkor nem került sorszám, pedig már lehetett sejteni, hogy lesz folytatása. És most el is érkezett az ideje a második rész megjelentetésének.

Az azóta eltelt egy év alatt – és ezt büszkén mondom – kétharmad annyi (22) Police Café bejegyzés született, mint amennyi az első öt évben összesen (35). Az írások szaporodása jelzi: a műfaj iránt elköteleződő szakemberek száma is szépen gyarapszik. Sőt, van köztük olyan – ez még nagyobb büszkeségre ad okot –, akinek már-már szenvedélye lett az efféle biztonságos kávézás. Rendőrkapitányokat, körzeti megbízottakat, bűnmegelőzési szakembereket, de civileket is sikerült úgy „bekávésztatnom”, hogy Café Kata tanácsát még kikérve, de már nélküle, önállóan is ötletelnek, szervezkednek és maguk moderálják a rendezvényeket. Mégpedig nemcsak lelkesen, de színvonalasan is, aminek garanciája, hogy szigorúan betartják a Police Café módszertanának alapelveit. Ha nem hangozna furcsán, azt is mondhatnám: kezd egész komoly kis franchise rendszer kialakulni. És ez boldogság. A kezdeti botladozó marketing-próbálkozásaimhoz képest különösen.

A Cafék képzőjeként és moderátoraként persze igyekszem még tovább „fertőzni”. Az első blogkönyv megjelenése óta három képzést tartottam. Ha nem jön közbe a mindent felborító pandémia, akkor mostanra már egész Komárom-Esztergom megyét és Józsefvárost is körbejárjuk. Ez még várat magára. De remélem, Budapest is tartogat még meglepetéseket erre az évre. Ha idénre nem, hát jövőre.

Egyetlen dologban csalatkoztam. Az első blogkönyv 36. záró szövegében egy *képzeletbeli* öt éves születésnap Police Café konferenciáról írtam. Sajnos ez csak álom maradt. Ám nem vagyok az a feladós típus: már csak négy évet kell várni a következő kerek évfordulói... Hátha addigra még aromásabbra forrja ki magát ez a főzet, és lesz méltó hely, ahol ünneplés gyanánt megbeszélhetjük a tapasztalatokat és az egyre konkrétabb eredményeket.

A blogok a <http://policecafe.hu> oldalon jelentek meg. Az eredeti szövegeket most is alig-alig szerkesztettem, csupán néhány apróságot kellett itt-ott aktualizálni. Azt is fontosnak gondoltam, hogy köztük szigorú időrendet tartsak. És még mindig csak a Police Café rendezvényeket gyűjtöttem össze. Talán majd egyszer lesz annyi más jellegű Café élményem, hogy azokkal is önálló kötetben állhatok elő.

Az első blogkönyvben már bejártott „rovatok” nagyrészt megmaradtak. A *Police Café Extra* címűben szereplő epizódokban a honlapon közzétett szövegek eredeti számozását megtartottam. Ezek részben *Police Café képeslapok*, amelyeket ún. önkiszolgáló Rendörkávéházakból kaptam – a fentebb említett, már önállóan dolgozó kollégáktól. Végtelenül jóleső érzés, hogy sosem mulasztják el a kedves híradást. De van köztük konferencia- és médiaszereplésről szóló beszámoló, könyv- és tanulmányajánló is.

S ha már konferencia és tanulmány: örömmel jelzem, hogy *a tudomány terén* is volt a Cafék történetében jelentős előrelépés. A Police Café módszer hatásvizsgálatának eredményeit bemutató tanulmányomnak az elmúlt egy évben végre mindkét része napvilágot látott. Szintén tudományos „fegyvertényként” könyvelek el egy *nemzetközi hírt*. Minden évben megrendezik az európai tagállamok bűnmegelőzési programjainak versenyét. 2018-ban a zuglóiak Szomszédom a rendőr! elnevezésű projektje harmadik helyezést ért el Bécsben, de a résztvevőket ismertető kiadvány csak 2019-ben



jelent meg. Ebben a zuglói projekt szerves részeként méltó említést kapott a Police Café módszer is.

Újabb *vendégírások* is születtek, amelyek bekerültek ebbe a válogatásba. Ezek azért fontosak, mert betekintést engednek abba, hogy mások hogyan látják ezt a sajátos kávézást. Két rendőr – Medve Judit és Vaslóczki Ferenc – írta meg, mit köszönhetnek az immár évek óta használt módszernek ők maguk, kollégáik és legfőképpen azok a civilek, akikért szakemberekként elkötelezetten dolgoznak.

A blogbejegyzések egyike rövidebb, másika hosszabb, némelyik komolyabb, némelyik könnyedebb, és – természetesen – a szubjektív hangvétel is megmaradt.

A szándék most is ugyanaz: egy kortynyi kóstolót kínálni a rendőrkávéból, hátha még többen kedvet kapnak hozzá. Ez ugyanis – bár függőséget is okozhat – semmiképpen nem káros szenvedély. Ellenkezőleg: nagyon is hasznos – civileknek, rendőröknek és a belőlük álló közösségeknek egyaránt.

Hívok hát minden régi és új vendéget: térjenek be egy pár órára, a biztonságos és élhető közösségekért folytatott párbeszédre.

*Café Kata*



**POLICE**  
*Café*



**POLICE**  
*Café*



**1. POLICE CAFÉ EXTRA 14.  
KÉTNYELVŰ PÁRBESZÉD  
A (MÉG) BIZTONSÁGOSABB ZUGLÓÉRT**

**2019. április 6.**

**Pár órára megnyitott az első budapesti Roma Police Café. Zugló megint előrukkolt valami finomsággal. Tomis Károly moderátorként is debütált. Ej, de megnéztem volna legalább a kulcslyukon keresztül!**

\*\*\*



Budapest Főváros XIV. kerület Zugló Önkormányzata és a Zuglói Közbiztonságért non-profit Kft. honlapján is beszámol arról az eseményről, amely a Police Cafék történetében ismét igencsak korszakos jelentőségű.

Az első magyarországi Roma Police Cafét 2018. december 6-án rendeztük Kiskunhalason, ahol moderátor voltam. Akkor a közös biztonságról szóló beszélgetés előtt és után egy kis

tánc és énekszó segített a többségi és kisebbségi kultúra között még járhatóbb hidat építeni.

Az első budapesti Roma Police Cafében, 2019. április 5-én pedig lovári nyelven is köszöntötte az egybegyűlteket az alpolgármester.

Alig fél év alatt odáig jutottunk, hogy az interneten – hol máshol, elsőként Tomis Karcsi barátom Facebook oldalán – olvashatom a zuglóiak önállóságának örömhírét. Ilyen az, amikor egy önkormányzat és a helyi rendőrkapitányság, valamint az őket évek óta egymáshoz kapcsoló ZKNP összefog. A három asztalgazda egyike rendőr, a másik alpolgármester, a harmadik pedig egy gyermekjóléti szakember volt. Sokszínűség a javából – nyelvi és szakmai téren egyaránt. Adler Café Kata mellett Tomis Károly moderátorként most debütált. Kétségem sincs afelől, hogy ez a szerep is remekül állt neki.

Gratulálok, kedves zuglóiak, nagyon büszke vagyok rátok!

## 2. SZERMENTES CAFÉT SZERVÍROZTAK RENDŐRÖK KAMASZOKNAK PALÓCORSZÁGBAN

2019. április 9.

**Micsoda cím! De ne ijedjünk meg: teljesen józan életű lányokról és fiúkról szól a hétköznapi mese. Nógrád megye megint feladta a leckét bűnmegelőzési innovációból!**

\*\*\*



A Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnmegelőzési Alosztálya az utóbbi években – különösen, amióta megszerették a Rendőrkávéházasadit – minden tavasszal kifőz valamit. Többedik alkalommal nyitottak Police Cafét, természetesen annak érdekében, hogy újra és újra felhívják a figyelmet arra: a legjobb (lenne) megelőzni a bajt. Mini projektjük címe ezúttal is beszédes: „SZER-mentes Palócorszag”.

2019. április 9-én az országban elsőként Balassagyarmaton rendeztünk olyan Police Cafét, ahová kamaszokat invitáltunk egy kis beszélgetésre. Illetve miket beszélnek, nem is olyan kis beszélgetés volt ez, hanem nagyobbacska. Egy szünettel öt tanórányi időn keresztül járt körbe öt téma öt asztal körül, asztalonként öt-öt diákkal, akik öt iskolából érkeztek.

Stílszerűen mondhatnám: erre csak ötöst lehetett kapni, és valóban. Azt a példás érdeklődést, aktivitást, együttműködést és figyelmet, amit ma ezek a srácok produkáltak, bizony sok felnőtt megirigyelhetné. De hogy is ne figyeltek volna, hiszen valószínűleg megérezték az ízét annak, milyen, ha igazán rájuk figyelnek, az ő kérdéseik a legfontosabbak, véleményük valóban érdekli a velük társalgó, és végre nem róluk beszélő felnőtteket. Mert ezek a felnőttek ezt kínálták a kamaszoknak, s tudták, ha ezt megadják nekik, hamar megnyílnak, és egy mégoly kényes témáról, mint a kábítószer-használat is hajlandóak szolidan, humorosan, megilletődve vagy éppen határozottan nyilatkozni.

Ez volt a nyitó rendezvénye annak a háromrészes bűnmegelőzési Police Café sorozatnak, amely az Új Palóccsország Egyesület támogatásával valósulhatott meg. Az egyesület neve kötelez: a fiatalokkal való figyelmes foglalkozás a megújulás legbiztosabb záloga, és hát valljuk be, a régebben szép időket megélő Palócföldön elkél a segítség. A hátrányos kistérségek sok olyan kriminális problémát „termelnek”, amelyekkel a rendőrségnek is meggyűlik a baja. És ők – szerencsére egyre többször és egyre szakszerűbben – elsősorban segíteni szeretnének.

A Police Café módszertannal megtartott egész délelőtti beszélgetés a Szondi György Szakgimnázium, Szakközépiskola és Szakiskola aulájában éppen ezt bizonyította, és azt hiszem, a gyerekek értették és értékelték is a szándékot. Vagyis nemcsak a diákok, de a Bűnmegelőzési Alosztály munkatársaiból verbuválódott témagazdák is – ráadásul az ötből négyen ma léptek fel ilyen minőségben először – jelesre vizsgáztak. A végén szépen meg is tapsoltuk egymást.

A második felvonást a tanárokkal folytatjuk 2019. április 30-án, majd 2019. május 14-én ismét a középiskolások következnek, Salgótarjánban. Végül aztán egy záró

rendezvényrel tesszük föl az i-re a pontot, természetesen 2019. június 26-án a kábítószer elleni küzdelem világnapján.

A szenvedély az szenvedély. Az előjele és az intenzitása eltérő ugyan, de mindegyik fajtájára jellemző, hogy beszippantja az embert. Ha a civilek és a rendőrök közötti beszélgetés, partnerség, problémafeltárás és a megoldások közös keresése okoz sorozatos függőséget, az talán bocsánatos bűn. Fiatalokkal különösen. És ezt nem megelőzni kell, hanem újra és újra elkövetni. És követni. Köszönjük a példamutatást, jó palócok!

### 3. KERÉK SZÜLETÉSNAPI MESE

2019. április 17.



**Ötven,  
jaj, ötven éve – szívem visszadöbben –  
halottjaim is itt-ott, egyre többen –  
már ötven éve tündököl fölöttem  
ez a sok élő, fényes égi szomszéd,  
ki látja, hogy könnyem mint  
morzsolom szét.  
Szóval bevallom néked, megtörötten  
földig hajoltam s mindezt  
megköszöntem.**

*(Kosztolányi Dezső: Hajnali részegség)*

Ha az ember egyszer csak arra ébred, hogy betölti az ötvenet, az különös érzés. Joggal mondhatja, mert épp túlvan rajta. Ma reggel határozottan és kétséget kizáróan ez volt a helyzet. Az első kedves hang, aki a telefonban köszöntötte, kérdezte, mást lát-e a tükörben, mint tegnap. De hiába fürkészte, ugyanaz az arc nézett vissza rá, nem lett rajta több ránc, sőt, a szokásosnál kissé kipihentebbnek érzékelte, ami azért lehetett, mert második éjszaka engedélyezhetett magának két órával több alvást. Ez rá fért, s jót is tett.

Születésnapját idén is munkával töltötte, bár papíron szabadságon volt, vidéken dolgozott három napot. De nem panaszkodhatott. Általában se kenyerre, de most különösen nem volt rá oka. Sőt. Kifejezetten boldog volt. A napokban ugyanis olyasmit kapott a barátaitól, amit leírni sem lehet. Vagy mégis.

Igaz ugyan, hogy három nappal kénytelenek voltak előre hozni az ünneplést, mert úgy gondolták, nem árt, ha az ünnepelt is jelen van a köszöntésen, de ez legfeljebb a



babonásokat zavarta, akik szerint nem szabad előre köszönteni születésnapot. Szerencsére megérte a napját is, de ő tudta, miért nem kell aggódnia. Tíz rendőr körében töltötte a következő napokat. Ennél nagyobb biztonságban ki lehet?

Persze jó előre kipuhattak, mikor ér rá. Végül április 14-én este hat órában maradtak, s egyikük, a főkolomposfőszervező egy héttel az esemény előtt el is árulta a leendő helyszínt. Nem volt oka kételkedni benne, bár talán titkon másra vágyott, mint egy ismert önkiszolgáló étterem szeglete, ahová a meghívás szólt.

Úgy három nappal a várva várt időpont előtt aztán felhívta kedves zuglói rendőre, hogy a nemrégiben rendezett Roma Police Caféjukkal kapcsolatban szüksége volna egy szakmai tanácsra, nem érne-e rá a közeli napokban. De nem gond-e, ha neki sajnos csak a hétvége lenne jó, leginkább a vasárnap, mert akkor szolgálatban lesz. Ott találkozhatnak is, hisz új irodát kapott. Hősünknek megfelelt, hiszen szereti jól megtervezni a programjait. Vasárnap úgyis megy a közelbe egy rendezvényre este hatra, majd előtte beugrik. És megbeszélték a vasárnap öt órát.

Fél öt körül elnézést kérő telefon: rendőrünk egy intézkedésben van éppen, ezért késni fog, de arra kéri a tanárnőt, várja meg az utcán, mert az objektumban felújítás van, és a portások nem szeretik, ha idegenek bejárálnak kísérő nélkül. Ezt kissé furcsállta ugyan, mert ő ott nem számít idegennek, de persze, a kérésnek eleget téve megvárta a bejárat előtt. Az ember mégse ellenkezzen egy rendőrrel, ha mégoly kedves is neki.

Hanem amikor a kocsiból kiszállván egy másik kedves ismerős termett előtte, már kezdett gyanakodni. A szintén meglepett barát a zavart mosolyát, mint akit rajtakaptak valami turpisságon, nem tudta leplezni. Hirtelen nem jutván jobb az eszébe, azt állította, ő is a konzultációra jött. Milyen érdekes véletlenek – de közben már határozottan lépdeltek a bejárat felé.

A rendőr mestersége okán persze érezte a gyanút, s rátett egy lapáttal: megmutatta új irodáját. De nem ültek le ott, hanem a vendéget tovább tessékelt hátra az udvarba. Ekkor már egészen komolyan érezhető volt, hogy itt valami készül. És pontban ötkor, milyen véletlen, benyitottak a kisterembe, ahol...

...ott állnak huszonöten, s elkezdik énekelni a boldog születésnaposnak járó dalt. Várakozó és meghatódott arcok-szemek, virágot tartó kezek, kávéházszerűen berendezett asztalokon szendvicsek, s a legkisebb meglepetés: jobbján a majd' két éves Patrik gyerek. Az ünnepelt meghatottan néz körbe, míg a díszes kompánia énekel, s meglepetésből meglepetésbe esik, hogy ki mindenkit beszerveztek. Egymásra rímelnék a nevek: Marcsi, Gyuri, Dorka, Tünci, András, Zsuzsi, Kata, Lili, Gábor, Feri, Erna, Erzsi, Vera, Iván, Pósch úr, Andi, Szabka, Kata, Laza, Karcsi, Ilona, Imre, Medve, Árpi. Sorban ránevetnek a szemek, ő meg persze könnyekig hatódva áll és nem győz csodálkozni. Aztán jön a koccintás és a torta. Mit torta, tortaköltemény: Police Café felirattal és logóval – stílszerűen kávé ízesítésű Tiramisu –, egyenesen a Csibe cukrászdából Pásztórol. Alighanem egy Medve mancsa van ebben.

Aztán reppen az idő, az ünnepelt ideül, odaül, a vendégekkel cseveg. Így jár, akinek ennyi barátja van. S még több is, akik persze értelemszerűen nem lehettek ott mind, de most megtudhatják, miről maradtak le. Kárpótlásul itt van néhány fénykép, ha esetleg nem hinnének a mesének, higgyenek a szemüknek.

A kedves ajándékok között van személyes útirajz és filozófia, bor és virág és a jelen lévők aláírásával ellátott képeslap, faragott vers, egy vágyott új otthon ajtajára virágkoszorú, kertészeti és metszési kézikönyv. De a dobogó legfőbb fokán a száz példányban kiadatott Police Café blogkönyv állt, természetesen.

A szerző egy hónapja készült el vele, s mielőtt kiadta kezéből, szokásosan megmutatta két olyan barátjának, akikkel kölcsönösen elsőként szokták olvasni egymás frissen született szövegeit. Tetszett nekik. Aztán pár nap múlva az egyikükkel folytatott telefonbeszélgetésben elhangzott, hogy ahová szánta a szöveget, ott nem kellett... innen már kitalálható a folytatás. Hogy hogyan nyerték meg az ügynek a Rejtjel Kiadót, az nyilván rejtély marad, de hogy a szerző örömét nem rejthette el, amikor leleplezte az asztalon terítővel letakart könyvkupacot, az bizonyos.

Az 50. tehát így sikeredett. A lelke mélyén persze vágyott valami meglepetésre, de ilyenre azért álmában se mert gondolni. Egy dolga maradt: boldogan földig hajolni, s mindezt megköszönni...

#### 4. POLICE CAFÉ EXTRA 15. KÖNYVAJÁNLÓ

2019. április 28.

Legutóbb egy mesét olvashattak az írásaim iránt érdeklődők, amelyben a fáma egy különleges születésnap meglepetés ajándékról is szólt. Hogy a barátaim által megjelentetett kiadványnak milyen régi előzménye van, azt a könyvecske sajátos Ajánlásában is megírtam. De hogy úgy másfél éve, amikor kis unokahúgom 10 éves volt, mi történt, azt most már el nem hallgathatom. Természetesen a szíves ajánlást is közreadom.

\*\*\*



Akkor is nálam vakációzott, ahogyan négyéves kora óta minden nyáron. S ugyan minden évben csak egy bő hetet töltünk együtt, mégis olyan nekem, mintha... de nem

folytatom, mert túl személyesre sikeredne ez a felvezetés. Bár, nem bánom, legyen.

Mint igazi gyerek, imád játszani, fantáziálni. Kicsi korában különösen azt szerette, ha kitalált mesét mondok neki, vagy eljátszunk valami szituációt. Nem csodálkoznék, ha színészno lenne majd, pedzegette is, hogy érdekelné ez a pálya, de hol van az még? Bár amilyen gyorsan szalad az idő...

A kettővel ezelőtti nyáron a nálam lévő kis szobájában egy félreeső polcon talált egy kupacot a World Café módszertani leírását tartalmazó könyvből, s azzal kezdett játszani, míg én kint tettem-vettem a nappaliban valami fontosat. Mire végeztem, s bementem hozzá, látom ám, hogy színes postitekkal teliragasztotta a fél íróasztalt; az ajtófélfára egy „Rögtön jövök” feliratot, nyitva tartási időt akasztott, s egy füzetkébe képzeletbeli nevekkkel és telefonszámokkal ellátott üzeneteket írogatott fel. Azt mímelte, hogy ő a menedzserem, s a Police Café iránt érdeklődő ügyfeleimmel foglalkozik. Színes fantáziával a „telefonban” ecsetelte, hogy a tanárnő most épp nem ér rá: tárgyal, tanít, elutazott, s hogy ha a könyvbemutató iránt érdeklődnek, az ekkor meg ekkor itt és itt lesz, kéri, hagyják meg, hány példányt tehetünk félre. És így tovább. Nagyokat nevettem, s belementem a játékba én is, persze hogy.

Majd egyszer csak komolyan odafordultam felé: – Mondd csak, kis boszorkány, valóban úgy lesz, ahogy most játsszuk? Ha megszületik az a könyv, reklámozni fogod? – Hát persze! – mondta gyermeki magabiztossággal.

Most akkor komolyan felteszem, bár kissé módosítva, az eredeti kérdést: – Rékám, első Police Café könyvem reklámozhatom veled?

## Ajánlás

Természetesen ez a könyv nem jöhetett volna létre, ha 2017 októberében nem indítok egy második honlapot, ahol folytathatom a bloggerkedést.

Igaz, nem is indítottam volna újabb honlapot, ha nincs  
*Police Café.*

A Police Café nem születhetett volna meg, ha nincs  
*World Café.*

A World Café módszerét viszont nem ismerhettem volna meg,  
ha nincs *Krémer Ferenc.*

És Krémer Ferenc sem lehetett volna kollégám és barátom, ha 1992-ben nem kerülök véletlenül a *Rendőrtiszti Főiskolára.*

A Rendőrtiszti Főiskolán sem dolgozhattam volna, ha  
*Szakács Gábor* nem engem vesz föl nyelvi lektornak.

Rendőrököt tanítani meg pláne nem kezdtem volna, ha nem csábít át *Valcsicsák Imre* a Társadalomtudományi Tanszékre tanársegédnek.

Na és ha Valcsicsák Imrét 2004-ben nem kezdem el gyözködni arról, hogy a kommunikációnak nagyon is köze van a közösségi rendészethez, akkor nem jutok el *Pécsre.*

Ha nem jutok el Pécsre, nem hoz össze a jó szerencsém *Cserép Attila* kapitánnyal.

Ha Cserép Attila nem örökít át utódjának,  
*Korontos Zoltánnak*, akkor nem találunk egymásra  
Gaál Gyulával sem.

Ha viszont nincs *Gaál Gyula*,  
akkor a Police Café nem lehetne öt éves.

S ha pedig a *Police Café* nem lenne öt éves, akkor most nem lenne mit ünnepelni...

De van. És ez mindannyiuknak köszönhető!  
Köszönöm is, nagyon.

Meg még mindazoknak, akik szerencsére olyan sokan vannak,  
hogy itt felsorolni őket lehetetlen,  
ám a következő oldalakon nevesítve lesznek.

## 5. SZER-MENTES SZ.Ö.R.P. & CAFÉ SALGÓTARJÁNBAN

2019. május 1.

Ízlelgezzük ezt a két nedűt együtt... hogy mi is ez a keverce egy ártalmatlan italnak és egy komoly élvezeti szernek, ráadásul szermentesen, arra hamarosan fény derül. De mindent csak szépen sorjában...

\*\*\*



Április, e bolondos hónap utolsó napját megint Nógrádban töltöttem, szermentesen. Mármint nem úgy értem, hogy... vagyis de... Minél jobban magyarázom, annál inkább belegabalyodok. Miközben csak arról van szó, hogy a SZER-mentes Palócország című kábítószer-megelőzési programsorozatot folytattuk, ezúttal felnőttekkel.

Három részből állt össze a célcsoport: pedagógusok, szociális szakemberek és rendőrök. Előbbiek között volt olyan, aki már évtizedek óta tanít: történelmet, magyart, latint, földrajzot, testnevelést, angolt, németet vagy épp műszaki tantárgyakat, bűnmegelőzést vagy pályaaorientációs képzésben belügyi rendészeti ismereteket, sőt, egyben osztályfőnök is.

A szociális szféra néhány új státuszt betöltő kollégával képviseltette magát: 2018. szeptember 1-jétől ugyanis a gyermekvédelmi törvény kötelezővé tette az ún. *óvodai és*

*iskolai szociális segítő* jelenlétét minden iskolában. Nógrádban is, mint sokfelé az országban, jelenleg feltöltés alatt vannak e státuszok. A mi Cafénkban is ült olyan, aki már az első naptól kezdve tevékenykedik, de olyan is, aki csak május 3-án áll munkába. Ő joggal érezhette úgy, hogy a legjobb helyen van, hogy hozzájusson egy sor információhoz a tapasztaltabbaktól. Nem is sajnálták sem tőle, sem egymástól a sok tudást. Folyt a szó a szakemberekből, s hallottam ám, ahogy a szünetben odasúgták egymásnak: „Ez igazi továbbképzés, annyi hasznos újdonságot tanultam, pedig még csak a felénél tartunk!”

A jelen lévő rendőrök jó részét pedig – milyen meglepő – ismertem. A kilenc meghívott közül ötöt vagy a rendőrtiszti tanulmányai során vagy valamilyen továbbképzésen tanítottam. A találkozás alkalmával az apró és kedves emlékképek felidézése most sem maradhatott el. Ezek közül a számomra legszebb egy rozsdás patkódarab Erdőtarcsáról, amelyet nehéz lett volna kihagyni a mai záró gondolatok közül. Főleg, hogy ahhoz a háromnapos tréninghez fűződik annak a SZ.Ö.R.P. & Cafének az ötlete, amelyet ezúttal tulajdonképpen itt Nógrádban – hol máshol, mint ahol a gondolat három évvel ezelőtt megszületett – meg is valósítottunk. Hogy mi ez, azt majd egyszer elmondom, talán már legközelebb.

A Nógrád megyei Rendőr-főkapitányság Bűnmegelőzési Alosztályának munkatársai témagazdaként ismét kiválóan szerepeltek. Érdekes dolgot tapasztaltak: miközben a terítékre kerülő probléma ugyanaz, mint Balassagyarmaton a kamaszokkal 2019. április 9-én, a mostani beszélgetőtársak nézőpontja szükségszerűen más. Hogy úgy mondjam, felnöttes, ami az életkori különbségből adódóan nyilvánvaló. Ám a felnöttek világán belül is legalább háromféle megközelítésmód találkozott. A pedagógusok, a szociális szakemberek és a rendőrök más-más szakmai szemüveget viselnek – ebben nincs semmi újdonság. Legfeljebb abban, hogy Nógrádban immár többedszer együtt gondolkodnak



és képződnek. Mindezt természetesen annak a célnak az érdekében, hogy közös „ügyfeleik”, a gyerekek ügyes-bajos dolgaival jobban tudjanak kezdeni valamit, ami előre viszi a problémák megoldását. Akár egy olyan komoly és fenyegető jelenség esetén is, mint a szerhasználat. Azt szeretttük volna, hogy legalább néhány órára-alkalomra szemüveget cseréljenek, vagy ha azt nem is lehet, de gondolatot, véleményt igen.

Persze ez a három szakembercsoport még a probléma feltárásához is kevés. Csak remélni merem, hogy a következő alkalmakkor – persze a Café módszerének kölcsönös begyakorlása után, szép lassan, fokozatosan – eljutunk más szakemberekhez (orvosokhoz, védőnőkhöz, szociális gondozókhöz) vagy a jogalkotók egy másik népes és fontos táborához: az igazságszolgáltatásnak a rendőrökénél is zártabb világában élő ügyészekhez és bírákhoz. Hogy a jogalkotókról ne is beszéljünk... Persze nem róluk, sokkal inkább velük kellene beszél(get)ni. Szemmagasságban, partnerként, őszintén, akár kávéházi szegleten. Mert vajon ismerik-e testközelből, vagy akár csak észlelési, megértési távolságból is azokat a jelenségeket, amelyek fölött törvényt hoznak? Kötve hiszem. És akkor már csak egy érintett réteg maradt ki: a szülőké. Akik ilyenre vagy olyanná nevelik gyermekeiket. Velük is ideje volna szóba állni – felnőttesen. Mindez beszédtema volt a mostani Caféban, és ezekben a nehéz kérdésekben is hamar közös nevezőre jutottak a résztvevők. S kimondtuk: nemigen van más megoldási lehetőség, csak a közös gondolkodás, a felelősség felvállalása és az együttműködésen alapuló cselekvés.

Bizonyára egyáltalán nem tűnik nagy dolognak egy ilyen Café, s nem is az. De akármilyen kis lépéssel is beljebb és előrébb vagyunk. Ennél többet néhány óra alatt huszonöt résztvevővel nem akarhatunk. Májusban még folytatjuk, ismét a kamaszokkal, s remélhetőleg arról nem csak én számolhatok be, hanem... de ezt még nem árulhatom el.

## 6. DIÁK POLICE CAFÉ KISKUNHALASON

2019. május 14.



Kiskunhalas megint előrukkolt valami újdonsággal. Diák Police Cafét nyitottunk két általános iskolában. A 7–8. osztályosokkal persze nem kávéztunk, hanem teáztunk. Sőt, le is kenyereztük őket. Zsírosdeszka és gyerekszivaj, tábla előtt felelő rendőrök, Kati néni szer-telenül magyaráz... micsoda felfordulás egy tanteremben? Hát, jóféle!

Hat darab Police Café blogkönyvvel felszerelve indultam Kiskunhalasra 2019. május 6-án. Azoknak a kedves témagazda rendőreimnek akartam velük kedveskedni, akikkel 2016 tavasza óta a sokadik Police Cafében dolgozunk együtt. Nemcsak egyszerűen lelkesek, hanem profik. Bármilyen téma moderálását bármilyen társaságban vakon rájuk merném bízni, hiszen a siker garantált. Gama Kovács Gábor, Farkas Tamás, Farkasné Wodring Zsuzsanna, Tartott Zsolt és Vaslóczi Ferenc, továbbá a most éppen igazoltan hiányzó Orovecz János méltán érdemelték meg a számukra dedikált könyvecskét. Nem tudták, és azt hiszem, nem is akarták leplezni örömeiket és büszkeségüket, amikor átvették az egyedi „tárgyjutalmat” a szerzőtől. Mindegyikük többször szerepel a vissza-visszatérő Bács-Kiskun megyei Café rendezvényekről szóló írásokban, illik hát, hogy dedikált tiszteletpéldányt kaptak.

A Kiskunhalasi Kertvárosi Általános Iskolában és a Kiskunhalasi Felsővárosi Általános Iskolában ezen a kellemes májusi hétfőn jól indult a tanítás. Az országban elsőként a két intézményben tartottunk Diák Police Cafét. A 7–8.

osztályosok közül taláalomra válogattak ki a tanárok 20-20 tanulót mindkét helyen.

A rendhagyó tanórára kissé megilletődve, de kíváncsian érkeztek a gyerekek. Az osztályteremben kék, zöld, sárga és piros kártyák alapján kerültek számukra ismeretlen diákokkal egy asztaltársaságba. Megszeppenésüket a szokatlan, kávéházszerű berendezésen túl talán az is növelte, hogy kissé soknak tűnt az egy négyzetméterre eső rendőrök száma.

Ezt azonban kompenzálta, hogy a teremben tanár egyáltalán nem tartózkodott. Mindkét helyen az igazgató köszöntötte a résztvevőket, majd a bűnmegelőzési rendőr – pontosabban ahogy a gyerekek hívják: DADA néni, azaz Farkasné Wodring Zsuzsa – mondta el, miért is vagyunk itt. Amikor utánuk mint Kati néni a színre léptem, és elmondtam, hogy ma fordított tanóra lesz, vagyis ti, gyerekek fogjátok megtanítani a tananyagot a rendőröknek, én pedig a végén majd feleltetem őket, az arcok csodálkozóra váltottak, és érezhetően még kíváncsibban kezdtek fészkelődni székükön a nebulók.

Szükségszerűen fűződtek egybe a témák az ismertetés során, hiszen szétválasztásuk most is, mint mindig, mesterséges volt. A fiatalokat érintő kábítószer-használat volt ugyanis a nagy falat, amit emészthető formában kellett tálnunk – a zsíroskenyér és a tea mellett. Ez bizony felelősségteljes kihívás. De a témagazdák gyakorlottsága nemcsak a Police Café módszertanban volt felismerhető. Ugyanolyan jól bántak a gyerekekkel is. Mint kiderült, így vagy úgy mindegyiküknek van köze hozzájuk. Vagy azért, mert saját gyereket nevelnek, vagy azért, mert végzettségük szerint eredetileg tanárok, vagy azért, mert sokat intézkednek gyerekekkel mint elkövetőkkel vagy áldozatokkal, vagy azért, mert alkalmoszerűen vagy rendszeresen tartanak iskolai bűnmegelőzési foglalkozásokat. Egyikük például 18 éve.

Természetesen nem új keletű dolog, amire vállalkoztunk, hiszen a rendőrségi bűnmegelőzők évtizedek óta jelen vannak az általános iskolákban is. Legfeljebb annyiban újítottunk,

hogy ki szeretnénk volna próbálni, hogyan működik a Police Café módszer a gyerekek között. A két iskolában szerzett tapasztalataink alapján mondhatom: nagyszerűen! Persze könnyű dolgunk volt. Mert micsoda tanóra az, ahol lehet zsíros kenyeret enni, teát inni, képek alapján bemutatkozni, vitatkozni, nevetni, mesélni... és még azt is bevallani, hogy cigizünk vagy éppen a füvezést is kipróbáltuk már? Hát, rendhagyó, az biztos, de még jobb, ha Diák Police Cafénak hívjuk. Mert ez az volt, a javából. Olyan nyitott tér, ahol a rendőr nem fegyelmez vagy rendre utasít, hanem elsősorban figyel, válaszol és ezzel tanítja a gyereket. Vagy ami még jobb: ő tanul a gyerekektől. Mert ők tudnak ám mindent a témáról. Többet, mint mi, felnőttek gondoljuk.

Hogy a gyerekek jól érezték magukat, annak két biztos jele volt. Az egyik a jó hangulatban zajló egészséges duruzsolás, miközben igencsak fogyott az elemózsia is. A másik, hogy amikor már a végéhez közeledett a beszélgetés, többen kérdezték, nem maradhatnak-e még tovább. Akár a matekóra helyett is. Pedig itt is igen komoly volt a „tananyag”.

A hangulat akkor hágott a tetőfokára, amikor az összegzés következett. A gyerekek segítségét kértem abban, hogy osztályozzuk le együtt a felelő rendőröket. Talán mondanom sem kell, mindannyian jelest kaptak. Volt, aki csillagos mosolygós jelest. Amikor megkérdeztem a kis tanársegédektől, hogy mi volt az egészben a legérdekesebb, a leghasznosabb, a legkellemesebb és a legnehezebb, zavarban voltak. Miközben láthatóan végig nagyon jól érezték magukat, mégis nehezen fogalmazták meg érzéseiket, benyomásaikat. Talán mert nincsenek hozzászokva ahhoz, hogy óra végén ilyesmiket kérdeznek tőlük. Pedig ha gyakrabban érdeklődnénk az iránt, hogyan is értékeli mindazt, amit mi, felnőttek „tanítás” címen művelünk velük, szerintem előrébb lennénk. Könnyebb lenne megtalálni azokat a témákat és módszereket, amelyekkel közelebb lehetne vinni hozzájuk az oly fontos üzeneteket. Mert a szerhasználat megelőzése és

elkerülése, a bajban a segítség megtalálása igenis fontos üzenet. A veszély mindennapos, körülöttük ólálkodnak a kábítószer-kereskedők, és a potenciális áldozatok pontosan tudják a következményeket és a veszélyeket, amelyek a szerhasználattal járnak. Nagyon is képbenn vannak az anyagok természetével kapcsolatban, és azzal is, hogy a birtoklás és a kereskedés büntetendő. És ami még megdöbbentőbb, azt is pontosan tudják, hogy társaik miért nyúlnak a szerekhez, mit pótolnak velük: hiányzik az életükből az önfelelt gyerekkor, a játék, a tanulási lehetőségek, sok esetben egyszerűen a megfelelő családi háttér. Nincsenek érdekes, vonzó programok, amelyek olyan szenvedélyeket tudnának kialakítani bennük, amelyek nemcsak hogy nem károsak, de egyenesen hasznosak, kellemesek, építőek. Sőt, nemcsak maguknak, hanem másoknak is. Sorolták is ezeket: a sportolás, a tanulás, a közösségi programok, a zene, a tánc mind-mind olyan értelmes elfoglaltságok, amelyekkel szívesen töltenék az idejüket, de nincs hol és kikkel. Szeretnék egy olyan társadalmat, ahol nem a szerhasználat ellen kell kampányolni, hanem azon versengéne az értelmesebbnél értelmesebb programok, hogy melyiken vesz részt több gyerek.

Most tehát túl vagyunk a tűzkeresztségen. Ennek a problémafeltáró Café technikának a keretei között végre a gyerekeket is megszólítottuk. Nem róluk, hanem velük beszélgettünk. Egyértelműen úgy tűnt, hogy a tea és a zsíroskenyér mellé hasznos bűnmegelőzési tanácsokat is kérnek még. Kiskunhalasi rendőreim megerősítettek abban, hogy ha rajtuk múlik, kapnak is. Mint annyi másban, ebben is szép példát mutattak ezen a rendhagyó tanórán, úgyhogy így a tanév vége felé közeledve boldogan adtam nekik csillagos ötösöket magam is. És jó volt visszamenni kicsit Kati nénibe, büszkének lenni a rendőr „tanár nénikre” és „tanár bácsikra”, és élvezni a tanulással járó egészséges gyerekzsivajt.

Ősszel Kiskunhalason biztosan folytatják: jön a többi iskola, és aztán Bács-Kiskunban is következnek a kamaszok, akiket Nógrádban már hódítgatunk.

## 7. SZER-MENTES PALÓCORSZÁG – HARMADSZOR

2019. május 17.

Palócország először, másodszer... Senki többet harmadszor? Ellenkezőleg! SZER-mentesnek szermentes, de vigyázat, másfajta függőséget okozhat a kamaszokkal berendezett Rendőrkávéház! Jöttünk, láttunk, meggyőztünk? Reméljük, hogy Salgótarjánban se hiába időztünk.

\*\*\*



A kábítószer-megelőzési programsorozat 2019. május 14-én salgótarjáni középiskolásokkal folytatódott.

A mai epizód megint másért volt érdekes, mint az eddigi kettő. Az egyik ok, hogy ezúttal nemcsak mint moderátor léptem fel, hanem mint asztalgazda is.

Az egyik rendőr helyett kellett beugranom, de nem bánom, hogy így alakult. Igazán kedvemre volt a jelen lévő húsz fiatallal három órát beszélgetni, még akkor is, ha a téma, ami terítékre került, nem valami könnyed. Egy igencsak kemény

kezdés meg is akasztotta az első asztaltársaságom hangulatát. Nem csoda, hiszen kiderült, hogy egy diáknak egy közeli hozzátartozója kábítószer-túladagolásban halt meg. Az általam feldolgozandó témának – és talán hihetem, hogy pozitív hozzáállásomnak – köszönhetően azonban viszonylag hamar sikerült őket túllendíteni a nehezén. Arról kellett őket kérdezgetnem, hogy szerintük van-e, lehet-e megoldás erre a nehéz problémára, ami az illegális drogok fogyasztásával jár, s ha igen, ők miben látják annak kulcsát.

Az első válasz minden társaságnál egyértelműen az volt, hogy az érintett *saját akarateréje* az első lépés a megoldáshoz. A baj felismerése és az egyén belső elhatározása mindennél fontosabb a kamaszok szerint, és sokuk szájából igencsak summásan és hitelesen hangozott a vélemény. Tudják, miről beszélnek. Voltak köztük papírfelnőttek, vagyis akik már betöltötték a 18. életévüket, és voltak, akik ugyan még nem, de sokkal érettebbek és tapasztaltabbak a koruknál.

Páran aktuálisan éppen most, a napokban ér(ettsé)giz)nek, és határozott elképzelésük van arról, mik szeretnének lenni. Mások még egyáltalán nem tudják, de azért csak sikerült kiszednem belőlük az álmaikat. Szerepelt ezek között mindenféle szakma: vállalkozó, informatikus, közgazdász, könyvelő, vegyész, biológus, fodrász, műkőrmös vagy felszolgáló. De nagy számban megjelentek segítő foglalkozások is: orvos, ápoló, gyermekgyógyászati asszisztens, pszichológus, táncterapeuta, gyógytornász, edző, tanár. Fel is írtuk szépen sorban az összeset. S hamar megtaláltuk a kapcsolatot néhány választott szakma és a témánk között. A legtöbbjük – tegyük hozzá: szerencsére – közletről nem érintett a szerhasználatban, de mindenki tud a problémáról, és ismer is olyat, aki viszont bajban van. Miért ne lehetnének ők, akik segítséget jelenthetnek a társaiknak? És nemcsak a távoli jövőben, hanem akár a jelenben, például azzal, hogy hiteles és korrekt ismeretekhez jutnak a témában, vagy mert megtanulják felismerni azokat a jeleket, amelyek



egyértelműen jelzik a problémát. És legalább nem elfordítják a fejüket, negligálják a problémát, vagy ami ugyanolyan rossz, elítélik és kirekesztik azt a társukat, aki elindult a lejtőn, hanem megtanulnak figyelni egymásra, nem engedik kihullani a közösségből és rossz útra tévedni a gyengébbeket. Ha ez a szándék felébred bennük, akkor már nagyon sokat tettünk a megelőzésért. Ez a szerep határozottan tetszett nekik, és ez fontos fogódzó: meg kell erősíteni őket abban, hogy ők is tehetnek, mégpedig sokat a problémák megoldásáért.

Különböen egyszerű a „nyitja” a kamaszok lelkének (is), és ezt most, amikor egész délelőtt témagazdaként mélyebben is belekóstoltam a velük való munkába, nagyon határozottan állítom: *köztük* kell lenni, *velük* kell beszélgetni, *rájuk* kell figyelni, komolyan véve őket, magunkat és a feladatot. Hitelesen és nem utolsósorban kedvesen. Ezért nagyon hálásak, amit egyszerűen azzal fejeznek ki, hogy megnyílnak, beszélnek, érdeklődnek, kérdeznek, mert aki így fordul hozzájuk, abban bíznak. A salgótarjáni bűnmegelőzési kollégák – hadd írjam le itt a nevüket: Gál Veronika, Király-Kollár Ramóna, Medve Judit, dr. Noskó Zsolt és Papp Zsófia – újra és újra bizonyítják, hogy kitűnően tudják ezt. A fiatalok pedig pontosan érzik, hogy egy felnőttesen hangzó Rendőrkávéházban partnerként bánnak velük.

És még valami. Mikor már a harmadik asztaltársaság vágta rá válaszként elsőre az akaraterőt a Mi lehet a megoldás? kérdésre, gondoltam, kisedem belőlük, hogy tudják-e, hol lehet szert tenni erre a csodaszerre, hol kapható? Odakanyarítottam egy házikóformát a papírra, és ráírtam, hogy BOLT. És asztalról asztalra egyre nőtt az ötlet, míg végül aztán lett belőle „Emberi kapcsolatok boltja”. Megtöltöttük szívecskékkel, mosolyokkal. Mert itt mosollyal, szeretettel odafigyeléssel, biztatással kell fizetni. Aki rendszeresen itt tud „bevásárolni”, az könnyebben boldogul. Hamar rájöttek, hogy ezekkel a pozitív töltetű „luxuscikkkel” felpakolva nemigen keresi az ember az ócska pótszereket. Ezeket fekete filccel

lejegyezve jól el is rejtettük a bal alsó sarokba. Elő se hozakodok velük, vigye őket az ördög.

Azt hiszem, a salgótarjáni középiskolásoknak is tetszett a rendhagyó oktatás. Láttam és éreztem rajtuk, hogy megfogta őket a téma, de főleg talán az, ahogyan táltuk nekik. Nógrád megyének ismételt nagy elismerés! Ideje volna már megírni részletesen is, mi zajlik ott évtized óta. De hátha a nyári szünetben jut elegendő idő erre is. Mert lassan kifutunk az iskolaszézből...

**8. POLICE CAFÉ EXTRA 16.**  
**PECHA KUCHA – SAFECITY 2.0 BIZTONSÁG. VÁROS. KÖZÖSSÉG.**

**2019. május 21.**

**Egy kis locsi-fecsi sose rossz. Kávéházhoz is illő műfaj. De vajon hogyan hat egy komoly építészeti bűnmegelőzési konferencián? Szerintem jól, bár amikor először meghallottam, nem feltétlenül ezt gondoltam.**

\*\*\*



Vagy másfél hónapja megtisztelő meghívást kaptam a címben szereplő konferenciára. Csak találgatni tudok, hogy kerültem az igen rangos előadók sorába. 2019. február 20-án a Kortárs Építészeti Központ fiatal és lelkes csapata körében az ún. Bartók Béla Boulevard projekt kapcsán moderáltam egy beszélgetést. Emlékszem, ott ült a Lechner Tudásközpont vezetője is, és alighanem emlékezetes maradhatott neki a Café módszer, amelynek segítségével egy négyórás kellemes eszmecsere zajlott a környékbeli befektetők és kulturális

intézmények vezetői között. Azért is gondolom, hogy ez lehetett a kiváltó ok, mert a mostani konferencia egyik szervezője a Lechner Tudásközpont volt, és a felkérés kifejezetten úgy szólt, hogy a Police Caféről beszéljek.

2019. május 9-én egész nap folyt a tanácskozás az építészeti bűnmegelőzés szerepéről a településfejlesztésben. Nem először: tulajdonképpen ez egy sorozat, amely a Nemzeti Bűnmegelőzési Tanács és a kultúrAktív Egyesület szervezésében, a Lechner Tudásközpont szakmai támogatásával valósul meg. A nyitókonferencia 2018. június 7-én, majd az 1.0 elnevezésű első epizód 2019. március 7–8-án volt. A mostani a 2.0 nevet viselte, és Törökbálinton a Művelődési Házban rendezték. A 3.0 pedig 2019. június 6-án a Szent István Egyetem Tájépítészeti és Településtervezési Karán lesz.

A délutáni szekció témáit egy számomra új műfajban, az ún. pecha kucha [1] formájában kellett tálalniuk a meghívott előadóknak. Összesen nyolc, a biztonságos városért szervezett civil kezdeményezésről hallhattunk nagyon rövid figyelemfelkeltő prezentációkat. Amikor meghallottam, hogy ezek sorában, ráadásul utolsóként, mindössze öt percm van beszélni a Police Caféről, elhatároztam, hogy végre kiélem azt az éneket, amelyik valahol mélyen mindig is bennem lakozik, de a sokszor igen hivatalos-formális közegek rendszerint korlátokat szabnak neki. A szinte egy jelenetnyi idő éppen arra elég, hogy az ember felhívja a hallgatóság figyelmét saját magára, hogy aztán ezen, mint afféle médiumon keresztül ráíranyítsa azt arra az ügyre, amit képvisel. Ez mindössze egy benyomáskeltésre és egy-két fontos üzenet átadására elegendő. Tulajdonképpen, ha belegondolok, és főleg most, hogy láttam működni, ez elég is. Beszéltem utána a szervezőkkel, és elmondták: aközött kellett dönteniük, hogy meghívják két-három előadót a délutáni szekcióba, akiknek adnak a szokásoknak megfelelő (de sosem elegendő!) 20–30 percet, és akkor a többi értékes tartalom

kimarad, vagy helyet és teret adnak nyolc, a konferencia témája szempontjából fontos és ezen a fórumon is bemutatásra érdemes ügynek. S ezúttal úgy döntöttek, a kevesebb (idő) több. És valóban. Érdekes műfaj a pecha kucha: innovatív, lendületes, nekem bejött. Nem mondom, hogy teljes egészében át kellene állni rá, de a hagyományos konferencia-előadások sorában üde színfoltként hat. Próbálja ki, aki nem hiszi.

\*\*\*

[1] A pecha kucha egy japán kifejezés, amely azt jelenti: csevegni, dumálni. Magyarul ezt a prezentációs formát locsi-fecsinek is szokták hívni. A világ több mint 1000 városában vannak már Pecha Kucha Night nevű rendezvények – Budapesten például a Locsi-Fecsi Estek –, ahol különböző „villám-előadásokat” hallhatunk, jellemzően építészeti témákban. Az első ilyen esetet 2013-ban szervezték.

## 9. ÖTRŐL A HATRA... BOLDOG SZÜLETÉSNAPOT, POLICE CAFÉ!

2019. június 2.



**Próbálván leplezni az  
önellentmondás zavarát,  
éltetem hát a módszert –  
tovább!**

**Boldog ötödik  
születésnapot,  
Police Café!**

Napra pontosan ma öt éves a magyarországi Police Café. 2014. június 2-án tartottuk az első rendezvényt a Zsolnay Kulturális Negyedben Pécsen. Kis lépés ez az emberiség történetében, de hiszem, hogy elég nagy egy (mód)szer hódítóútján, amely óvatosan, csak cseppenként adagolható abba a hatalmas óceánba, amit magyar rendészeti kommunikációnak hívunk. És kérdés, hogy a sűrű aromás folyadékot mennyire oldja fel, vagy közömbösíti a felismerhetetlenségig a hígabb közeg.

Némiképp bajban vagyok: mint Café Kata, nem is tudom, kit köszöntsek. Próbálván leplezni az önellentmondás zavarát, éltetem hát a módszert – tovább! De az még inkább illő, hogy szóljon a köszöntés mindazoknak, akik öt éve igencsak sokat sűrögnek-forognak velem együtt az eddig rendezett közel ötven Rendőrkávéházban, és ezzel egyenes arányban egyre komolyabban hisznek benne: sikerülhet az áttörés.

Egy másik italt reklámoztak nemrégiben ilyen formán: „Az élet annyi, amennyit beletöltesz.” Ez a kávéházadi is valami ilyesmi. Elég sok rendőrrel töltögettük a vendégeknek ezt a különleges zamatú italt az elmúlt öt évben ahhoz, hogy illata-híre lassan bejárja az országot.

Nem akarnám azt a látszatot keletkeztetni, hogy mostanában minden erről szól körülöttem, de nagyjából ez a

helyzet. Pár hete egy hallgatóm mellett beszélgettek az egyetemen más hallgatók, és egyszer csak hallja, hogy említik a nevemet. „Ja, a Molnár tanárnő... ő az, aki valami rendőrségi presszót üzemeltet?” Mindig is szerettem a népetimológiát. Így lesz a Police Caféból pár lépésből rendőrökcsma... Szépen vagyunk. De nem addig az!

Egy kávéültetvény életében öt év komoly idő, nem még ennek a különleges rendőrkávénak a történetében. Úgy tűnik, a palánták nemcsak hogy túléltek az első nehézségeket, de lassan termőre fordultak. Hirtelen több kisebb-nagyobb kávécsereje kezdte hozni termését. A reményre tehát megvan minden ok. Sok munka van az ültetésben, a magoncok öntözésében, gondozásában, és bizony időnként gyomlálni is kell, még mindig, folyamatosan. Metszegetni a vadhajtásokat, védeni az ültetvényt a betegségek és körülkeríteni az illetéktelen behatók ellen. Már-már igazi (bűn)megelőzés, amire egyébként ugyancsak való egy ilyen Café.

Ha csak az utóbbi fél évet nézem, a következők történtek:

- 2018. december 6-án igazi Mikulás napi ajándékként egy évente megrendezett nemzetközi bűnmegelőzési versenyen a „Szomszédom a rendőr!” program harmadik helyezéséhez járult hozzá a zuglói nyolcrészes Café sorozat.
- Kiskunhalason és Zuglóban egy-egy, a maga nemében mindkét helyen első Roma Police Café nyílt, remélve, hogy követik a példát máshol mások is.
- Tél végén várostervezők, kulturális intézményvezetők és beruházók összeültetése történt a Bartók Béla úti KÉK Cafében, aminek következménye egy kellemes konferenciameghívás lett.
- Már-már Police Café-függő kedves rendőreimmel sikeresen kezdtük meg Bács-Kiskun megyei általános iskolás és Nógrád megyei középiskolás diákok szermentes megfertőzését.

- Egy problémaorientált közösségi rendészeti projekt kapcsán Józsefvárosban is hódító útjára indul a módszer: eddig hat Körzeti Rendész Cafét tartottunk, s a sor a 2021 szeptemberéig tartó MOrczy program elemeként biztosan folytatódni fog.
- Halkan, de kíváncsian kopogtatnak a Rendőrkávéház ajtaján az angyalföldiek is, talán még a nyáron ott is elkezdjük az egyes körzetek biztonsági problématerképezését.
- Ugyancsak érdeklődésüket fejezték ki Komárom-Esztergom megye rendőrzetűi, akiknek 2019. május 27-én tartottam egy remélhetőleg kedvcsináló tájékoztató előadást Tatán.
- A grafomán Café Kata kétrészes komoly tanulmányban írta meg az első 27 Police Cafét résztvevői körében készített tudományos igényű, kérdőíves és interjú felmérése eredményeit. Az első szöveg már megjelent, ennek angol nyelvű publikálása várat magára. És a második rész magyarul talán éppen most talál megjelenési felületre...
- Barátaim kerek születésnapomra áprilisban meglepetésként kiadatták az első önálló kis könyvecskémet a módszerről „Rendőrkávéházi élményeim” címmel, amelyben az első öt év összes Police Caféjáról lehet olvasni.
- Holnap, azaz majdnem pontosan az ötéves évforduló napján, 2019. június 3-án rendezi az egyetem Vám- és Pénzügyőri Tanszéke a NAV Cafét, amiről napokon belül külön bejegyzésben adok tudósítást.
- S csak halkan írom: talán-talán saját tanszékem kis csapata is beadja a derekát, ha igaz, hogy a június 24-én esedékes idei szakmai konferenciánkon végre kissé hagyományt törünk, és Café módszerrel is földolgozzuk a választott témát.



Szóval van mit a tejbe, akarom mondani a kávéba aprítani, és további terveknek sem vagyok éppen híján. De ezekről mind csak a maguk idejében. Egyelőre megállok egy pillanatra, illetve leülök egy nyugodt szegleten – mondjuk esős május lévén a buja növényekkel körbenőtt teraszomon –, iszom egy finom kávé, és csendesen örvendezek. És mivel jön a nyári szünet, lassan pihenek is, megérdemelten, mert igencsak mozgalmas tanévet zárhatok. Ha valakinek kedve van, kávézzon velem, a Police Café ősztől is üzemel. Nyitva tartás igény szerint!

## 10. POLICE CAFÉ EXTRA 17. SZER-MENTES PALÓCOK A ZSARUBAN

2019. június 13.

Megint a Zsaru Magazinban, ezúttal a jó és remélhetőleg egyre inkább SZER-mentes palócokról.

\*\*\*



Az, hogy rendőrök tucátjait kapatom rá a kávézásra, már nem újság. A Zsaru Magazin viszont az, és van ott egy újságíró, akit eléggé nyilvánvalóan megfertőztem a módszerrel, aminek többedszer adja tanújelét azzal, hogy időről időre hírt ad a Police Café körüli történésekről. Nógrádban április-májusban kamaszokkal kávéztunk, a szerhasználat ellen „kampányoltunk”, sorozatban. Az esemény a Zsarunak is kiváltotta az érdeklődését, én pedig most egyszerűen tudósítok a híradásukról (Zsaru Magazin 2019. június 5. 40–41. o.).

Ez most ennyi. Ismét csak köszönet, Szilágyi Attila!

## 11. POLICE CAFÉ EXTRA 18. – SZENVEDÉLY AZ ÉTERBEN

2019. július 28.



Nyár van, itt az ideje a kikapcsolódásnak... vagy a bekapcsolódásnak? Irány a Civil Rádió, egy kis beszélgetés a Police Caféről.

**Örkutyák civilben – Civil rádió FM 98, 2019. július 24. 11.00–12.00**

Tudtam én, hogy van ez a rádió [Már csak volt. 2019. december 21-én, 24 évi működés után, a Civil rádió adása az éterben megszűnt, de az Interneten működik tovább.], ám bevallom, nem szoktam hallgatni. Pedig... de nem magyarázkodom és mentegetőzöm. Na jó, egy kicsit mégis. Egyszer már szerepeltem is egy műsorukban. A Kapocs címűben, ahová Szabó András, a műsor készítője hívott, akivel két projektben is dolgoztam együtt a VIII. kerületben a Magdolna negyedben. Egy akkor ott dolgozó rendőrnővel, Szentiványi Lili Nórával és a Rév8 Józsefvárosi Rehabilitációs és Városfejlesztési Zrt. Magdolna Projektjét akkor koordináló ifj. Erdősi Sándor szociológussal beszélgettünk a bűnmegelőzésről.

Azóta eltelt több mint egy évtized, de a Civil Rádió szerencsére még mindig az, ami akkor volt: „*A rádió önmeghatározása szerint adásaik és működési módjuk is közösségi érdekeket és formákat képviselnek: nem csak a közösségről szólnak, de kisebb műsorkészítő stábokban, csapatokban készítik az általuk sugárzott adásnapokat, 3–8*

*órás turnusokra osztva önkéntesként dolgozó munkatársaikat. Ezen a műfajon belül a Civil Rádió egyik legfontosabb jellemzője, hogy az országos és regionális médiumoktól eltérően, a nemzetközi és országos kérdések helyett sokkal inkább a helyi társadalom dolgaival foglalkozik, valamint önkéntesek működtetik. Műhelyük különösen nagy hangsúlyt kíván fektetni a civil társadalom, az önszerveződések budapesti jelenségeinek bemutatására, bátorítására, az ilyen törekvések nyilvánosságának és szakmai működésének segítésére. Igazolja ezt az a tény, hogy nyilvántartásuk szerint évenként 750–800 civil szervezet volt vendége a Civil Rádiónak.” (Wikipédia)*

S talán még én is az vagyok, aki akkor voltam: rendőrököt oktató tanárféle. Egyik megyéből, városból, kerületből a másikba hozom-viszem mindazt, amit egyébként a rendőröktől tanulok: tudást, tapasztalatot, értékeket, szemléletet, módszereket és elkötelezettséget. Így aztán nem nehéz megőrizni mindazt, amiben magam is hiszek. Bár kollégáim és tanítványaim sokszor kérdezik, mi hajt előre és tovább ebben az egészben. És csodálkoznak, amikor azt felelem: ti magatok! Pedig ez a helyzet.

És bizony jó érzés, amikor ezt a szenvedélyt látva kíváncsiak lesznek arra, mi végre is ez az egész megszállottság, a rendőrökkel való negyed százados intenzív foglalkozás.

Pontosan ez történt a minap, amikor Zsolt Péter kollégám, trénertársam, viselt dolgaim jó ismerője, egyszer csak megkérdezte, elmennék-e hozzá vendégnek az Őrkutyák civilben című Civil rádiós műsorába. És én gondolkodás nélkül igent mondtam. Részben, mert Pétert ismerem és vakon megbízom benne. Ezt bizonyítja például, hogy még azt se kérdeztem tőle, miről fogunk beszélgetni. Mondjuk azért a műsor jellegéből következtetve nem volt nehéz kitalálni, hogy a Police Caféről. Másrészt meg mert nagyra tartom a Civil Rádiónak és benne ennek a műsornak a szándékát: „*A civil*

*társadalom egyik legfontosabb funkciójára, a (központi és helyi) hatalom ellenőrzésére, az állampolgárok és közösségeik érdekvédelmére fókuszál ez a műsorunk. Ezt nevezik angolul watchdog szerepnek. Hetente, szerdán 11-től és pénteken 21 órakor hallgatható az egy órás műsor. A legmarkánsabb országos szervezetek aktuális tevékenységeikkel visszatérő vendégeink (Amnesty, TASZ, Magyar Helsinki Bizottság, Transparency International, K-Monitor, Átlátszó), de rajtuk kívül sok más szervezet is a vendégünk, mert erősen fókuszálunk a mindennapi jogi- és érdekvédelmi ügyekre. Fontosnak tartjuk a felelős állampolgári magatartás megerősödését, ezért is igyekszünk napi, praktikus cselekvési lehetőségeket, ismereteket bemutatni adásainkban.” (Részlet a műsor honlapjáról)*

A műsor előtt egyetlen dolgot egyeztettünk, hogy milyen zene szóljon. Mivel az utolsó pillanatban ért a kérdés, nem készültem, rábíztam magam a hangmérnökre és Péterre. Nem csoda talán, hogy mindkettőjüknek ugyanarra esett a választása: a Police együttesre. Eléggé adta magát az asszociáció, így hát én se bántam.

És belevágtunk az elejébe. Hogy hogyan keveredett a fiatal és tapasztalatlan bölcsészlány a rendőrök közé? Hogy mi tartotta és tartja őt a mai napig is ebben az uniformizált, nem épp bölcsészeknek való közegben? Hogy mit is csinál valójában, amikor rendőrökkel foglalkozik? Hogy mire tanítja őket? Hogy miért nem volt neki elég a tanterem sterilitása, és miért kíváncozott terepre? Hogy milyen portékát is kínál a kávé mellé az öt évvel ezelőtt „nyitott” Rendőr-kávéházában? Hogy miként „barátkoztatja” egymással, azaz ösztönzi és segíti együttműködésre a civileket és a rendőröket? Hogy miért hatékony eszköze ennek a Police Café? Hogy honnan származik és hogyan működik a közös helyi biztonság megteremtésének, megőrzésének és helyreállításának ez az innovatív módszere? Ezernyi kérdés, asszociáció, történet hangzik el, és számos további kérdés és lehetőség vetődik fel,

amelyekben bizony el is merülne a hallgató, ha a műsoridő nem szabna gátat neki.

Hallgatom ezt a nőt, aki a stúdióban végig mosolyogva, szenvedélyesen beszél a pályájáról, a munkájáról, az őt segítő kollégáiról, ahogyan szereti hívni: az ő rendőreiről. A terveiről, a céljairól, egyáltalán az ügyről, amely iránti rajongása minden egyes szavából szinte süt. Le se lehet állítani, csak mondja, mondja, mondja...

Te jó ég! Az rendben, hogy belülről ezt érzem, de ez ennyire hallatszik is? És igen, semmi kétség. De nem bánom. Hadd hallatsszon! Hátha sokan meghall(gat)ják. A [www.policecafe.hu](http://www.policecafe.hu) oldalon a Média fül alatt megtalálható a felvétel, higgyen a fülének, aki kíváncsi.

## 12. POLICE CAFÉ EXTRA 19. EGY MEGYEI BŰNMEGELŐZÉSI STRATÉGIA SZÜLETÉSÉNEK MARGÓJÁRA

2019. szeptember 17.

**BAMBT – furcsa betűszó. Feloldása: Baranya Megyei Bűnmegelőzési Tanács. Nekem is csak 2019 júniusa óta van tudomásom a létezéséről. Hirtelen belecsöppenne a tevékenységének kellős közepébe, egy megyei bűnmegelőzési stratégia előkészítési folyamatában találtam magam. Halkan reménykedek, hogy egy stratégia végre úgy készülhet, ahogyan kellene: közösségi alkotótechnikával. Ehhez a folyamathoz igyekeztem hozzájárulni a Café módszertannal 2019. szeptember 11-én. Nyilvánvalóan szurkolok Baranyának!**

\*\*\*



Az első őszi vidéki utam – milyen jó is ez! – Pécsre vezetett. Élménypedagógiaiás tréningtársam meghívására egy izgalmas alkotó munkába csöppentem még a nyáron. Véletlenül szerevén tudomást arról, hogy megint milyen érdekes kezdeményezés helyszíne lett kedves városom, afféle megfigyelő résztvevőként 2019. június 12-én ott lehettem a

Baranya Megyei Bűnmegelőzési Tanács – rövidítve BAMBT – első tartalmas ülésén, ahol egy, az országban elsőként megírandó megyei bűnmegelőzési stratégia tervei kezdtek körvonalazódni.

A húsztagú társaság egynegyedét korábbi találkozásokból már jól ismertem, s talán nem túlzás, ha azt állítom, hogy Baranya megye bűnmegelőzéséről is tudok egyet s mást, miután 2004 óta dolgozom ott rendőrökkel különböző ilyen tárgyú projekteken. Ezek a közösségi rendőrségről, az integrált biztonságkezelésről, a civileknek a biztonságteremtésbe való szélesebb bevonásáról szóltak és szólnak, nagyjából azóta, amióta ennek a szemléletnek az elterjesztését a korábbi rendőrkapitány, Cserép Attila – mint az úttörő hazai szakemberek egyike – Hollandiából hazatérve szorgalmazni kezdte.

Sok év telt el azóta, sok baranyai és pécsi szakember dolgozott az ügyön, és jó érzés, hogy közülük sokakkal nemcsak szakmai, hanem szoros emberi kapcsolat is összeköt. A 2019 áprilisában megjelent blogkönyvemben sorra nevesítve is vannak. Legutóbb éppen a BAMBT első ülésének napján jártam végig szinte valamennyijüket, hogy személyesen adhassam a kezükbe a nekik járó tiszteletpéldányt. Ők a meglepetés-ajándéktól hatódtak meg, én meg a meghatódottságuktól. Ha Pécssett járok, sosem mulasztom el, hogy akivel csak lehet, összefussak legalább egy puszilásra.

Mostani utam is hozott meglepetést néhány kedves barátnak. Az egyiknél alhattam, a másikkal ebédelhettem. És ezúttal is közösen dolgozhattam velük azon a bizonyos biztonságtudatosságon, amely egyre inkább tűnik jobb elnevezésnek, mint akár a közbiztonság vagy a bűnmegelőzés. De erről egyelőre ne többet, nyilván itt is fogok még elmélkedni a fogalmakon.

A BAMBT mostani munkanapjának különlegessége abban rejlik, hogy először volt alkalma egy húsz főből álló, igaz, ezúttal néhány szakértővel kiegészülő grémiumnak közös



stratégiaalkotó műhelymunkába kezdenie. Aki nem ismeri azokat a hazai „hivatali utakat”, amelyeken a szakembereknek egy – bármilyen tárgyú – stratégia elkészítése során végig kell haladniuk, nem különösebben érti, mi a hírértéke egy ilyen eseménynek. A kedvükért jelzem: mifelénk, különösen az állami hivatalokban, így a rendészetben is, korántsem egyértelmű, hogy egy több évre szóló, konkrét intézkedéseket meghatározó stratégia egy kényelmes közösségi alkotó folyamatban szülessen. Bár tévednék, amikor azt állítom: többnyire egy-két ember megkapja sürgősen határidős feladatként, hogy készítse el, aztán a szöveget szétküldik véleményezésre. A válaszokat kis túlzással előző napra, de mindenképpen lehetetlenül rövid határidővel kell visszaküldeni, és hipp-hopp, a dokumentum már hatályba is lépett, lehet kezdeni a megvalósítást. A szakma pedig csak kapkodja a fejét, hogy mi is történt itt valójában, és hogy ő már megint hol volt, amikor nevesítették a rá vonatkozó, egyébként nem kis feladatokat...

Nos, éppen az a remény kezd éledezni a Baranya megyeiekben, hogy ezúttal ez talán nem így lesz. A júniusi első ülésen elvégzett problémafelvetést a szeptemberi második ülésen egy Café módszertannal végzett stratégia-előkészítés követte. A következő, novemberi ülésig a kisebb munkacsoportok házi feladatként már a szövegezésen dolgoznak.

Mint tiszteletbeli belekotnyeleskedő, és különösen mint a baranyai és pécsi biztonságteremtésnek nemcsak szurkolója, de másfél évtized óta aktív segítője, igazán kíváncsian várom, mi lesz az eredménye ennek az országban egyedülálló kezdeményezésnek. Mindenesetre én már a reményteli kezdésnek is tudok örülni...

### 13. POLICE CAFÉ EXTRA 20. – DUPLA RENDŐRKÁVÉ!

2019. október 4.

Úgy látszik, ősszel nemcsak a falevelek, de a képeslapok is hullanak. Kiskunhalason felsőbb osztályba lépett a tavasszal még kiskamaszoknak tartott Diák Café: ezúttal a középiskolások kaptak a fekete leves helyett odafigyelést és tanácsokat is azzal kapcsolatban, hogyan kerüljék el a csábító kábítószereket. Zuglóban pedig másodszer rendeztek Roma Police Cafét. Dupla rendőrkávé Bácsban és Zuglóban – így kell ezt csinálni, kérem!

\*\*\*



2019. október 2-án rövidke híradást kaptam Kiskunhalasról. Ismét egy Police Café képeslap, amellyel nagy örömet szerzett nekem a feladója. Vaslóczki Ferenc kapitány jegyzi, a képen ő és csapata látható, a szöveg pedig csak ennyi: „Na, mit csináltunk?” Hát persze hogy már a kérdésben benne a válasz: kávéztak. És azonnal látszott a korosztály is: ezúttal

kamaszokkal. A tavasszal sikerrel elkezdett Diák Police Cafében emelték a tétet: középiskolásokkal is leültek komolyan beszélgetni az igencsak komoly kábítószer-problémáról, mégpedig a kiskunhalasi Vári Szabó István Szakképző Iskolában. A Halasmédia honlapján számoltak be róla elsőként, majd a 2019. október 3-i Halas Híradóban egy kis riport is látható volt.

Aztán meg ma, azaz 2019. október 4-én a Facebook dobta föl a Zuglói Közbiztonsági non-profit Kft. (ZKNP) honlapján található beszámolót, mely szerint Zuglóban 2019. szeptember 30-án megrendezték az immár második Roma Police Cafét.

A tények önmagukért beszélnek. Én meg ehhez csak annyit teszek hozzá: Kedves rendőrkávé-függő barátaim! Büszke vagyok rátok, de nagyon!

## 14. POLICE CAFÉ EXTRA 21. POLICE CAFÉ KÉPESLAP NÓGRÁDBÓL

2019. október 21.



Ezennel kinevezem nógrádi Police Café nagykövetnek Medve Juditot, aki immár önkiszolgáló Rendőrkávéházat nyitott. A rendőrség és a civilek együttműködésében keresték a kábítószer-probléma megoldási alternatíváját, ezúttal Szirákon. A képeslapon az immár saját logójukként használatos nógrádi Police Café installáció látható.

Alig két hete, hogy dupla rendőrkávét kínálhattam itt, és máris egy újabb Police Café képeslapot hozott a drótposta. Láss csodát: ez is önkiszolgáló Rendőrkávéházból érkezett. Ráadásul a kiskunhalasihoz hasonló témát, a kábítószer-problémával kapcsolatos tennivalókat vitatták meg – ezúttal felnőttekkel – a Nógrád megyei bűnmegelőzők. Örömmel adok tehát helyet a *Police Café Extra* rovatban a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság bűnmegelőzési alosztályvezetőjének, egyben kedves tanítványomnak, hogy röviden beszámoljon az eseményről.

\*\*\*

### **Medve Judit: Rendőrkávéház Szirákon**

Bevallom, a büszkeség érzésével küldtem Café Katának első Police Café képeslapomat. Eddig mindig az ő moderálásával rendeztünk bűnmegelőzési párbeszédet, de most elérkezett a

pillanat, hogy önállósodjunk. Témagazdáimat már nem féltettem, de moderátorként, bevallom, kissé izgatottan vártam a premier lehetőségét. 2019. október 17-én délután kettőtől nyitottuk meg – ahogy Kata hívja: önkiszolgáló – Rendőr-kávéházunkat, a Béren található Malom Udvar Fogadó és Étterem konferenciatermében.

Háttérként tudni kell, hogy Szirák Község Önkormányzata az EFOP-1.6.2-16-2017-00110 azonosító számú „Szegregált élethelyzetek felszámolása komplex programokkal Szirákon” című pályázat keretében a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság együttműködésével „Szer-mentes élmény” elnevezésű dropprevenációs programsorozatot valósít meg. A mostani Police Cafét ennek keretében rendeztük.

Mi, nógrádi bűnmegelőzők már több alkalommal – 2019. április 9-én, április 30-án és május 14-én, igaz, akkor középiskolásokkal – gyakorolhattuk magunkat a Café módszerben, így most a felnőttekkel is könnyen boldogultunk. A profi témagazdák, Gál Veronika, Noskó Zsolt és Király-Kollár Ramóna mellé ez alkalommal egy újabb vállalkozó is csatlakozott. Bánfi Ferenc, aki nyolc éven át volt az Európai Unió Bűnüldözési Képzési Ügynöksége (CEPOL) ügyvezető igazgatója, a fent nevezett projekt egyik megvalósítója kapcsolódott be az egyik téma feldolgozásába. Talán hihetem, hogy miután teljesen ránk bízta a programelem megvalósítását, nem kellett csalódnia a módszerben.

A téma az illegális drogokkal kapcsolatos növekvő számú probléma volt. Sajnos a Nógrád megye egyes térségeiben élők meglehetősen hátrányos helyzete mellett a kábítószerrel összefüggő bűncselekmények előfordulása is gyakori, ezért minden kezdeményezés jól jön, ami a megoldás felé vezető utakat segít megtalálni.

A résztvevők között üdvözölhattünk polgármestert, önkormányzati hivatali dolgozókat, szociális munkásokat, sziráki lakosokat, óvónőt, védőnőt és nem utolsósorban rendőröket – kapitányt és őrsparancsnokot. Akiknek új volt a

beszélgetésnek ez a módszere, persze eleinte kissé vonakodtak: „Nekünk is muszáj beszélünk?” „Írni is kell?” „Miért nem ülhetek a kollégám mellé?” De aztán mindenki csakhamar bekapcsolódott a beszélgetésbe, és felszabadultan mondták el álláspontjukat, tapasztalataikat. A szakemberek és a lakosság képviselői kötetlen hangulatú, de azért a témákhoz kapcsolódó, közvetlen, nyílt beszélgetéseket folytattak.

A négyszer húszperces fordulók összesen nyolcvan percét nyolc-nyolc percben foglalták össze a témagazdák. Moderátorként szinte alig maradt dolgom. Egy-két kiegészítésre, rövid összegzésre volt csak szükség. Egyértelmű problémaként fogalmazódott meg az ún. drogalternatíva és a motiváció hiánya, a megelőzés és a multidiszciplinaritás, vagyis természetesen a legfőbb hozzávaló: a különböző szakemberek közötti hatékony együttműködés, amely elengedhetetlen a megoldáshoz.

Bízom abban, hogy a mostani alkalommal nemcsak a párbeszéd, de a valódi, érdemi munka is elkezdődött, és megyénkben sem csak rendőrkávéházi téma marad a fiatalok szerhasználatának csökkentése. Mi megtettük az első lépéseket, összehoztuk az érintetteket. Szívesen segítünk, és a továbbiakban sem sajnáljuk rendészeti szakértelmünket, időnket és energiánkat, de valljuk és ezúton is hangsúlyozzuk: a megoldás kulcsa nem nálunk, rendőröknél, hanem a civileknél van...

Egy kis képes ízelítő a hangulatból...



## 15. PÁRBESZÉD EGY BIZTONSÁGOS ÉS ÉLHETŐ KERÜLETÉRT POLICE CAFÉ KÉPZÉS A XIII. KERÜLETI RENDŐRKAPITÁNYSÁGON

2019. november 12.



Angyalföld, Újlipótváros, Vizafogó – újabb meghódítandó területek. Remélem, pár hónapon belül itt is Rendőr-kávéházak nyílnak. Rendőrösen szólva: Jelentem, a módszertani felkészítés megtörtént! Ráadásul a XIII. kerületben rendhagyó módon rendőrök és civilek együtt képződtek. Jöhet a tervezés, szervezés és a kivitelezés. A jövő év kezdete épp alkalmas rá.

Régóta tudjuk: a rendőrség és a civil lakosság kapcsolatának minősége befolyásolja a helyi biztonságot, ezt a kapcsolatot pedig alapvetően meghatározza a köztük zajló kommunikáció. Hamis látszat, hogy a rendért és biztonságért a rendőrség a felelős, hiszen valamennyiünk dolga volna vigyázni magunkra és egymásra.

A rendőrségnek a biztonságteremtésben betöltendő legfontosabb szerepe egyrészt a kezdeményezés, amellyel megszólítja a közösség tagjait, majd bevonja őket a közös problémafeltárásba. Emellett természetesen bizonyítani kell saját szakértelmét. A civilek részvételén és hozzájárulásain nyugvó közös munka bizalom és együttműködés nélkül elképzelhetetlen. Ha mindez együtt van, lehetővé válik, hogy a biztonságot érintő problémákra adekvát helyi megoldások szülessenek, s ezáltal az élhető és biztonságos települések száma szaporodjon.

Ezzel a céllal kezdtek el ismerkedni a Police Café módszerrel a biztonságért felelős XIII. kerületi szakemberek. 2019. október 29-én ezért először egy vezetői módszertani

tájékoztatásra és konzultációra került sor, majd 2019. november 12-én a 2020-ra tervezett Police Cafék leendő témagazdáinak módszertani felkészítése is megtörtént.

A Café célját és működését bemutató egész napos gyakorlati képzésen összesen húszan vettek részt. Szociális munkatársak, óvónők, közterület-felügyelők és rendőrök együtt tanulták és egyúttal ki is próbálhatták a partnerséget fejlesztő párbeszédnek ezt az innovatív módszerét. Úgy tűnik, az önkormányzat – velem együtt – vallja: a szakértelem nélkülözhetetlen a hatékony munkához. Ezért a Diótörés Alapítvány által megpályázott keretből biztosították a képzéshez szükséges forrást, és bíznak benne, hogy a felkészítés során elsajátított alapelvek mentén a jövőre tervezett sorozatot sikerrel lesznek képesek lebonyolítani.

Ez mind a helyi lakosok, mind az őket összefogó helyi közösségek, intézmények, hatóságok, mind pedig a döntéshozók érdeke. A XIII. kerület tehát felkészült témagazdákkal várja a jövőre kezdődő, az Angyalföld, Újlipótváros és Vizafogó fejlődéséért, élhetőségéért szervezett szakmai, majd a későbbiekben a lakosságra is kiterjedő, vélhetően körzetenként megrendezendő Café beszélgetések vendégeit.

Én – a résztvevőknek köszönve a mai napi nagyon komoly és szép munkát, a szervezőknek a minden apró részletről való tökéletes gondoskodást – egyelőre várok és szurkolok nekik.



## 16. POLICE CAFÉ TO GO

2019. december 1.

Mi (vagy ki) köti össze az angyalok földjét és Tata várát? És miért keveredik a(z őszi) szezon a (legtrendibb ékszer)fazonnal? Kiderül, ha betérünk egy újabb Police Caféba. Bár a házigazdák még csak a próbafőzetet készítik, de hamarosan nyitnak...

\*\*\*



A késő őszi november szürke és unalmas is lehetett volna, de nekem ez az idej nagyon nem volt az. Most, hogy vége, elárulom, három nyomós okom is volt rá.

*Egyrészt*, a szokásos év végi hajrá kezdete lévén, tele voltam rendhagyó egyetemi kommunikációs előadásokkal, izgalmas módszertani tréningekkel és értékelendő zárt helyi és házi dolgozatokkal. Utóbbiaknak még közel sincs vége, mégse unom őket, mert annyi érdekes és színes történet sejlik fel a magyar rendészet valóságából, amivel nem lehet betelni.

*Másrészt* két Police Café képzésre is volt igény. A Budapest XIII. kerületében tartott tréning már a Café módszer vágyott budapesti térhódításának részét képezte. Ráadásul minden eddigihez képest speciális volt, hiszen először képződtek közösen témagazdává rendőrök, közterület-felügyelők és szociális szakemberek.

A másik (vár)megye, aminek bevételére a jövő év elején készülök, Komáromé. Egészen pontosan Komárom-

Esztergomé, amelynek (rendőr)főkapitányát még 2019. május 27-én volt alkalmam győzködni arról, hogy ő is kóstoltassa meg rendőreivel azt a kávé, amelyet majd maguk főznek saját Police Caféjukban. Napra pontosan fél év kellett hozzá, de jelentem: sikerült. Azt hiszem, a 2019. november 27-én elfogyasztott első korty ízlett nekik. Hogy aztán nyitunk-e náluk is minden városi kapitányságon alkalmi Rendőrkávéházakat, az a jövő év zenéje. De ahogy az akkurátus megrendelőt, kedves mestertanítványomat, Milus Gábor főkapitány-helyettest ismerem, és az energikus és most fellelkesített szervezőt, Hódosi Erikát elnéztem, szerintem igen. A résztvevők észrevétlenül kaptak választ a nyilvánvalóan fejükben motoszkáló kérdésre, hogy mi is az a Police Café. Úgy tanulták a módszert, hogy azonnal ki is próbálhatták. A rendőrszakmai képzések sorából kissé kilógó, jó hangulatú, helybe menő és változatos módszerrel kínált tananyagot könnyen emésztik.

*Harmadrészt* a névnapom is ebben a hónapban van. Ezt persze önmagában nem hoztam volna szóba, ha egy kedves baráti meglepetés-ajándék nem hatolt volna ismét a szívem közepébe. De épp oda talált. Miközben afféle utazó Police Café nagykövetként (na jó, képzőként) épp rendőrökkel kávézgtam Tatán, egy másik mestertanítvány, Tamási Zsolt, a szintén Café rajongó barát postára adta azt az újabb kis Pandora-szelencét, amely témájában ismét tökéletesen illeszkedett a sorba. Az ékszerkollekció „Café to go” fantázianevű darabja persze hogy az ő nagy szíve és a kényelmesebb fogyasztásra csábító kávéscsésze közé került a mesebeli karkötőre.

Már megint mennyi összefonódás – gondolhatja a gyanakvó olvasó. Ne gyanakodjon, legyen benne biztos. Ez bizony az. Egyáltalán, ez az egész karkötős mesterkedés egy – remélem – soha véget nem érő történet...

## 17. POLICE CAFÉ EXTRA 23. MIKULÁS NAPI POLICE CAFÉ KÉPESLAPOK

2019. december 6.



**Kísérteties hasonlóságok: egy év elteltével napra pontosan ugyanakkor két, Police Caféval kapcsolatos hír is ér. Mindkettő ugyanabban a témában, mint egy éve. Ha valaki erre tud magyarázatot, ossza meg velem. Még hogy Kiskunhalast és Bécsset nem lehet egy lapon említeni! Dehogyan nem! Egy-két Police Café képeslapon biztosan!**

### **Roma diák Police Café Kiskunhalason**

Épp ma egy éve, hogy Kiskunhalason megtartottuk az első Roma Police Cafét, amiről akkor hírt adtam.

Gyorsan elszaladt egy év, és hogy a jeles nap fordulóján még véletlenül se feledkezhesek meg az akkori eseményekről, hát a sors különös kegyéből pár napja – természetesen megint a helyiek jóvoltából – értesültem az akkor elkezdett történet örömteli folytatásáról.

Igazság szerint még két hónapja írta Vaslóczi Ferenc kapitány, hogy megkereste őt a városi romaügyi alpolgármester, hogy jelezze neki: szívesen összehívnák a roma gyerekeket az iskolákból a közösségi házba, ha tartanának nekik egy Police Cafét. Egyrészt annyira jó visszhangja volt a tavalyinak a felnőttek körében, másrészt meg annak a két nyár eleji diák Cafénak a gyerekek között, amelyik a kábítószer-megelőzésről szólt, hogy úgy gondolják, az ő gyerekeikre is ráférne egy efféle szemléletformálás.

A kapitány óvatosan kérdezte tőlem: „Ezt úgy hívják, hogy közösségi kezdeményezés, ugye?” Úgy bizony, Kapitány Uram! De még mennyire, hogy úgy! Az a helyzet, hogy ott, ahol ilyen finom rendőrkávéval szervírozott párbeszédre invitálják a helyi roma közösség tagjait, igazán ne csodálkozzanak, ha rászoknak, és azután már ők maguk kérik, hadd kávézhassanak újra és újra a helyi rendőrökkel. A Cafézásnak – na meg a jól megalapozott partneri együttműködésnek – ugyanis ez a természetrajza. Pláne ha ilyen gondos házi-, akarom mondani témagazdáként ügyelnek a minőségre.

A megkeresés nyomán mindjárt két Roma Police Café is nyílt, felső tagozatos cigány tanulóknak. Először a kiskunmajsai Arany János Általános Iskolában 2019. november 11-én, majd a kiskunhalasi Rostás László Cigány Közösségi Házban 2019. november 23-án. A kettő között, 2019. november 19-én még a felnőtt szakemberek is leültek egymással egy jó rendőrkávéra: a Kábítószerügyi Egyeztető Fórum (amit országszerte csak KEF-ként emlegetnek a szakemberek) ülését is a rendhagyó Café módszertannal rendezték meg. Három asztal körül arról beszélgettek, hogy a résztvevői kör mit vár a KEF-től, illetve mivel tudnak tevélegesen hozzájárulni az általa végzett bűnmegelőzési munka hatékonyabbá tételéhez.

A roma diákok Police Caféjáról a helyi médiában így nyilatkozott Farkasné Wodring Zsuzsanna, a Kiskunhalasi Rendőrkapitányság kiemelt bűnmegelőzési főelőadója: „Örültünk a megkeresésnek. Most 24 gyerekkel beszélgetünk több csoportban, hiszen a kiscsoportos foglalkozások keretében a fiatalok könnyebben megnyílnak. Átbeszéljük a veszélyeket, de azt is, hogy hová, kihez fordulhatnak segítségért. Ez egy párbeszéd, együtt gondolkodás. Szűcs Csaba alpolgármester pedig úgy véli, Kiskunhalas ezzel a speciális Police Caféval is példát adhat más településeknek.”

Én pedig biztos vagyok benne, hogy példát vehetnek róluk. Már persze ha elég széles körben híre megy annak, mit és hogyan tesznek a helyi problémák közösségi megoldásáért. Rajtam nem múlik, az biztos. Íme a bizonyíték: az évfordulós Police Café képeslapot ezennel közre adom. Várom a következőt!

Az pedig már csak hab a kávéban, hogy a fenti hírek között egy másik rendezvénynek is neszét vettem. Vagyis inkább a zaja ért el hozzám. Régi kedves kollégám, Klobusitzky György szintén Kiskunhalason a Vári Szabó István és a Dékányi Árpád szakképző iskolák összesen mintegy 160 diákjának adta elő magát 2019. december 3-án. Évtizedek óta ismerem Gyuri fergeteges showműsorát, amit a célcsoportok tátott szájjal hallgatnak. A Police Cafék csendesebb, elmélyültebb beszélgetéseihez képest ez kifejezetten harsány műfaj, ezért másképp, de igen hatékony.

Hiszem, hogy a különböző módszerű prevenciós programok hatása egymást kiegészítve, együtt jobban érvényesül. És ezt a kiskunhalasiai nagyon jól tudják...

\*\*\*

## **Pályadíjból okoszebra Zuglóban**

Idén Helsinkiben kerül sor az európai tagállamok bűnmegelőzési programjainak versenyére, december 12-én lesz az eredményhirdetés. 2018. december 6-án Bécsben adták át a tavalyi díjakat, amelyek közül a harmadikat a magyar projektnek ítélte a zsűri. Óriási sikerként – afféle Mikulás napi meglepetés ajándékként – könyvelhettük el ezt. Épp e fölött nosztalgiaztunk a minap Adler Katával, a nyertes zuglói projekt menedzserével és a pályázati anyag egyik készítőjével. A beszélgetés közben eszmélt rá, hogy elfelejtette nekem elküldeni azt a kiadványt, amelyben a tavalyi jó gyakorlatokat mutatták be. Gyorsan pótolta, én meg azonnal felütöttem a

megfelelő helyen. A 110–111. oldalon találjuk a projekt rövid leírását, benne nevesítve egyfelől Tomis Károlyt, a Szomszédom a rendőr! program egyik ötletgazdáját és megtestesítőjét, másrészt a Police Café módszert, amelynek segítségével 2017-ben a zuglóiak újabb lendületet kaptak. Szerénység ide vagy oda, nagy büszkeség, hogy Karcsi barátommal egy lapon említve egy angol nyelvű kiadványban a Police Café módszer is helyet kapott.

De ami még érdekesebb: a könyvben olvasható valamennyi benevezett projekt zsűri általi értékelése is. A magyaré a 85–87. oldalon. Ez egy külön bekezdésben emeli ki a helyi civilek és a rendőrök közötti párbeszédet és a hálózatépítést, amely a Police Cafék által valósulhatott meg. *„Another focus was network building in the form of ‘Police Café Zugló 2017’. Based on the ‘World Café’ method, it was an innovative communication tool to improve cooperation between the police and the community. Local police officers were trained in the World Café methodology and relevant topics were defined. After this, key players such as representatives of local institutions and other local inhabitants were carefully selected and invited to work together, cooperate efficiently and look for solutions.”*

Ha már extra kávé, ráadásul bécsi, legyen hab ezen is jócskán. A tavalyi helyezés 5000 euró pénzdíjat is hozott a Zuglói Közbiztonsági non-profit Kft. „konyhájára”. Az összeget újabb prevenció programra kellett költeniük. Igaz, hogy egy évbe és sok-sok munkába került, de végül a fáradozás meghozta az eredményt: 2019. november 27-én átadták az ebből a forrásból finanszírozott ún. okoszebrát.

Jó, hogy az évforduló Zuglóban sem merül ki a kedves nosztalgizásban. A helyi iskolások biztonságának fokozásában komoly szerepet játszó gyalogos átkelőhelyben ölt testet a nemzetközi elismerés, remélhetőleg sokáig. Mert a zuglóiak is nagyon tudnak valamit...

## 18. RENDŐRKÁVÉHÁZ KISKUNFÉLEGYHÁZÁN

2020. február 14.

**Immár Kiskunfélegyháza is beállt a dupla rendőrkvét felszolgáló városok közé: a 2017-es nyári nyitás után most a februári szélben is jólesett a forró ital. Vagy inkább a mellé kínált, érzékeny témában folytatott párbeszéd. Kábítószerokról, fiatalokról, a civilek és a rendőrség összefogásán alapuló megoldási lehetőségekről volt szó.**

\*\*\*



A gyermek- és fiatalkorúak kábítószer-használata – ezen belül is a szintetikus szerek terjedése – sok probléma forrása. Az egyének, a családok, a kisebb-nagyobb közösségek és összességében a társadalom életét is rombolja a szerek hatása alatt állóknak nemcsak az egészségkárosodása, de a viselkedése, a függőségből fakadó bűnelkövetések mennyisége és minősége is.

A 2020. február 12-én a kiskunfélegyházi Móra Ferenc Művelődési Központban tartott négyórás intenzív párbeszéd a kérdésben érintett helyi szakemberek között zajlott – már

megint és még mindig – a rendőrség kezdeményezésére. Ám az efféle közös gondolkodás egyre inkább a közös megoldások számára is nyitogatja a teret.

A lelkes helyi szervező és háziasszony ezúttal Horváth-Rekedt Gréta, a kiskunfélegyházi Rendőrkapitányság bűnmegelőzési főelőadója volt. Számára a Police Café még új módszer, amellyel 2018. december 6-án a kiskunhalasi Roma Police Caféban ismerkedett meg, résztvevőként. Már akkor tudta azonban, hogy a Rendőrkávéház Kiskunfélegyházán is segíthet egy másfajta platformot nyitni a civilek meggyőzéséhez. Kilenc éve a legkülönfélébb innovatív, közösségi részvételen alapuló bűnmegelőzési módszerekkel ezen dolgozik. Magas nivójú és hiteles szakmaiságához példamutató elhivatottság, szeretetteli szenvedélyesség társul. Láttam, amit láttam: a Café után még egy színházi próbát is megtartott, amelynek műhelyhangulatába beleszippanthattunk. De erről majd máskor, mert az bizony megér egy külön mesét. Most ízlelgessük csak a félegyházi rendőrkávé megint semmi máséhoz nem hasonlító zamatát.

A résztvevők köre színes volt. A Roma Nemzetiségi Önkormányzat vezetői, a Kapocs Szociális és Gyermekvédő Intézmény szakmai vezetője, Kiskunfélegyháza Város Önkormányzatának képviselője, a Gyermek- és Ifjúsági Önkormányzat három fiatalja, az Egészségfejlesztési Iroda munkatársai és a rendőrség képviselői összesen tizennyolcan dolgoztak és tanultak egymástól ezen a gazdag délelőttön.

Négy témagazdám közül egy újonnan debütált: Bozóné Soós Mariannát a megyei Bűnmegelőzési Osztály delegálta. A többi három azonban már többszörös visszaeső: Farkasné Wodring Zsuzsannát a Kiskunhalasi Rendőrkapitányság adta kölcsön a mai napra, és a Bács megyei Police Cafék „nagyasszonyaként” örömmel jött segíteni a szomszédoknak. Tóth Roland helyi körzeti megbízotti alosztályvezető is duplázott, és mondhatom, remekül áll neki ez a szerep. A harmadik alföldi betyár, Mahlaj Róbert pedig mint a



szakértelem megkérdőjelezhetetlen szimbóluma volt jelen: a helyi rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályának vezetőjeként a tenyerénél is jobban ismeri a problémát. Café módszer iránti szenvedélyéről nem is beszélve. Mestere ennek a műfajnak. Is. Ha már nála tartunk: igencsak elégedett lehet az az osztályvezető, aki a bűnnek nemcsak az üldözését és a felderítését, de a megelőzését is ilyen jó kezekben tudhatja. Történetesen ezúttal hiteles forrásból, tőle magától tudom, hogy az is. Legyen is büszke, mert van kire és mire.

A napokban zajlanak országszerte a rendőr-főkapitányságokon a 2019. évi éwertékelő értekezletek. A Bács megyeieknek és azon belül a kiskunfélegyháziaknak ott sem kell szégyenkezniük, ahol számokban mérik az eredményességet. Mivel ez nem rendőrségi beszámoló, hanem blog, a műfajból adódóan megengedhető a személyes elfogultság. Élek is vele. Mégis, szeretnék egy fontos állítást néhány hevenyészett statisztikai adattal is alátámasztani.

Nem konkrét, de abszolút számokban kifejezve: Kiskunfélegyházán a 2010-es adatokhoz képest a bűncselekmények száma már 2011-ben a negyedével csökkent. 2019-ben pedig további 75%-kal kevesebbet regisztráltak. (Ehhez egy részadat: az őrizetbe vételek száma 2011-ben már fél éven belül tucatnyival nőtt.) A relatív adatok is beszédesek. A 2011-es 40% körüli nyomozási eredményesség 2019-re megduplázódott. És még egy szám (ezt bűnügyi fertőzöttségnek nevezik): 100 000 lakosra a 2011-es bűncselekményszámhoz képest 2019-re már ezerrel kevesebb jutott. Nyilván véletlen, hogy az osztályt az adatokkal jellemzett közel tíz esztendőben Robi vezette, a bűnmegelőzés ügyét pedig Gréti szolgálta, fáradhatatlanul.

Egy ilyen eredményben persze sok és sokféle tényező játszik szerepet. De hogy ezek között a bűnmegelőzés is előkelő helyen van, azt nemcsak én vélelmezem, hanem az osztályvezető is állítja. Szakmai meggyőződése szerint ugyanis minél több alternatívát kínálnak a közösségek a

tagjaiknak – legfőképpen a gyermek- és fiatalokéknak, például a szabadidő hasznos eltöltéséhez –, annál kevesebb dolga lesz a klasszikus bűnüldözésnek. Egyszerű ez, mint a pofon. Vagyis hogy éppen nem. A pofon egyszerű – a komplex és hatékony bűnmegelőzési programok kitalálása, koordinálása, megvalósítása viszont korántsem az. Ám kétség nem fér hozzá, hogy megéri. Ezt a kiskunfélegyházi példa elég meggyőzően mutatja.

Végül egy sorminta. Élvezve a szervezők teljes bizalmát, meglepetés vendéget is vittem. Németh Zsolt kriminológust huszonnyolc éve ismerem, és mióta az eszem tudom, bűnmegelőzéssel, azon belül ifjúságvédelemmel foglalkozik. Pár hete a rádióban hallgattam vele egy beszélgetést, és véletlenül azt találta mondani, hogy a rendőrök és a civilek még mindig nem értenek szót egymással. Ezen a ponton lett volna kedvem betelefonálni (szerencsére nem ilyen jellegű műsor volt, meg amúgy se bántanám én a kedves kollégámat) és megkérdezni, hogy hát akkor a Police Café ugyan micsoda? Másnap aztán megírtam Zsoltnak, hogy mennyire tudnék örülni, ha egy ilyen beszélgetésben megemlítené az éppen erre kitalált és sikerrel alkalmazott módszert. Ehhez persze sokkal szélesebb körben kellene ismerni. Ugyanis a Police Café pont azt az űrt lenne képes betölteni, ami az egymással nem beszélgető rendőrök és civilek között tátong. Csak adalékul: a fiatalokat érintő kábítószer-probléma témájában Nógrád és Bács-Kiskun megyében is három-három Café rendezvény zajlott az utóbbi egy évben.

És a sor nem teljes, hiszen több olyan is volt, ahonnan csak Police Café képeslapot kaptam...

Persze ezek nyilván apró hírek, amelyek nem ütnek meg az országos érdeklődésre számot tartó bűnügyi híradásokhoz szokott közönség ingerküszöbét. A helyieknek azonban nagyon fontosak. Hiába szorgoskodok, hozom-viszem a módszert hatodik éve megyéről megyére, és vinném is még rengeteg helyre. Úgy tűnik, hogy amíg valamilyen fontos

pozícióban lévő döntéshozó vagy közéleti személy nem áll nyilvánosan is támogatólag az ügy mellé, addig az ég világon senki nem tud róla, már persze azokon kívül, akik épp rendezik vagy vendégként átélik a Rendőrkávéházakban folyó munka hatását. Ők tudják, mire és miért jó.

Ettől persze el is keseredhetne az ember lánya, de azt már nem! Inkább egy huszárcsellel elcsaltam a tanár urat Kiskunfélegyházára, ő meg jól el is fogadta a meghívást. Volt aztán csodálkozás és öröm, amikor kiderült, hogy a városi kapitányt is tanította annak idején. A szakértő úr népszerűsége – mint ahogy lendülete és nyitottsága sem – nem csökken, tévéből, rádióból sokan ismerik, méltán. Mert mindig a jó ügy mellett állt és foglalt állást, s bár véleményével nem mindig vált ki egyetértést, segítő szándéka sosem vitatható. A cselvetést egyáltalán nem bánta. Aktívan vett részt az asztaltársaságban, és a végén gratulált. Ebből azt a merész következtetést vonom le, hogy tetszést aratott – vagy stílusosan fogalmazva: jelesre vizsgázott – nála a módszer.

Azt hiszem, értheti a célzást: itt egy ügy, amelyet megismerve, ha tényleg tetszene neki, most már hírét viheti...

## 19. POLICE CAFÉ EXTRA 24. – TANULMÁNYAJÁNLÓ VII.

2020. február 16.

Sokan kérdezik, milyen hatása van a Police Café(k)nak azokon a helyeken, ahol már rendeztek ilye(neke)t. Hosszasan lehet sorolni, és szívesen is teszem, de persze az lenne a legjobb, ha a helyiek mes ln nek arról, mi mindent indít el a rendhagyó párbeszéd.  pp ezt tett k egy másfél évvel ezelőtt készült kutatásom apropóján. A szerkesztőségi  tfut shoz – vagyis inkább  tv nszorg shoz – ugyan t relem kellett, de végre olvasható az interjúk elemzése.  me a tanulmány, terjeszthető!



Majdnem napra pontosan egy éve, 2019. február 24- n adtam hírt egy a Police Caf k hatását több hónapon  t vizsgáló kutatás eredményeinek megs let s r l, egész pontosan az erről szóló kétrészes tanulmány első részének szerző általi terjeszthet s g r l. Igen, kissé bonyolultan hangzik, mert az is. Az első rész hivatalos publikálását ugyanis a mai napig sem tudom bejelenteni, ami – tekintettel a kézirat 2018. nyári lezárásához képest – valljuk be, szép kiadói rekord. M nuszban.  gy történhetett, hogy a kocsi megelőzte a lovakat: a kutatási eredményeket tartalmazó tanulmány második része ugyanis 2020. február 12- n látott napvilágot. Ez viszont jó hír, örvendezzünk h t ennek!

Az már ismét csak hab a (rendőr)kíván, hogy a Magyar Rendészet című folyoirat szerkesztőségétől a megjelenésről

szóló hivatalos értesítést épp azon a napon kaptam kézhez, amikor Kiskunfélegyházán javában zajlott egy Police Café. Szeretem, ha klappolnak a dolgok.

Így hát, akit érdekel, mit gondolnak – azaz gondoltak 2017–2018-ban – többek között a Bács-Kiskun és Baranya megyei, valamint a zuglói civilek és rendőrök a Police Café-nak a kettejük kapcsolatára tett hatásairól, olvassa el az interjúk elemzését tartalmazó részletes tanulmányt. S mellé az első részt is, a hivatalosan engedélyezett szerzői terjesztésben. Mindkettőt megtalálják elektronikusan a [www.policecafe.hu](http://www.policecafe.hu) honlapon az Olvasnivaló fül alatt.

Molnár Katalin: A Police Café hatása a rendőrség és a közösségek kapcsolatára 1. rész. Kérdőíves felmérés. In: Magatartástudományi kutatások a rendészeti képzés megújítása érdekében. Szerk.: Hegedűs Judit. Nemzeti Közszerkesztési Egyetem, Budapest, 2019., 89–104. o.

Molnár Katalin: A Police Café hatása a rendőrség és a közösségek kapcsolatára. 2. rész. Interjúelemzés. Magyar Rendészet 2019/2–3. szám, 163–205. o.

## 20. POLICE CAFÉ EXTRA 25. ÖNKISZOLGÁLÓ RENDŐRKÁVÉHÁZAK

2020. február 26.

**Megint rekord: a Bács-Kiskun megyei rendőrök hat önkiszolgáló Rendőrkávéházzal, ráadásul nehéz témában – pszichoaktív szerhasználat – és terepen – 7–8. osztályos általános iskolásokkal – „kávégatnak”. Egyáltalán nem ész és tét nélkül, hanem profin és felelősségteljesen. Kapitányi vallomás, személyesen és szenvedélyesen.**



### **Molnár Katalin: Az úgy volt...**

Kedves tanítványokról csak elfogultan vagyok hajlandó nyilatkozni, sehogymáshogy – régi elvem ez, és az is marad. De hát hogy is ne, ha lépten-nyomon bizonyítanak.

A mostani vendégszerző például az elsők között volt, aki egy 2015-ös előadásomon hallván a Police Caféről, mindjárt kedvet kapott egy háromrészes mini sorozathoz, amelyet a következő évben, 2016-ban meg is valósítottunk. A következő pályázati lehetőségnél már Bács-Kiskun megye hét városának hét kapitányát győzte meg arról, hogy náluk is érdemes lenne kipróbálni ezt a módját a rendőrök és civilek párbeszédének. Aztán Bács-Kiskun megye volt az első a vidéki Roma Police Cafét rendezők sorában is. De ez sem volt elég nekik, emelték

a tétet. Az életkort is ők szállították le a 7–8. osztályos általános iskolások célcsoportjára. A 2019 tavaszán tartott első két, még közös próbajárat után ugyanazon év őszétől már olyan üzem- és magabiztossá váltak, hogy önkiszolgáló Rendőr-kávéházak sorát nyitják. Mégpedig az egyik legégetőbb kérdéssel, a fiatalok szerhasználatának megelőzési lehetőségeivel járnak a megye általános és középiskoláit.

Hogy milyen hatásfokkal, azt – a valószínűleg hosszú folyamatnak az elején tartva – persze még nem tudni, de hogy a gyerekek – és a tanárok, na meg a szülők – mit szólnak hozzá, az azért már érzékelhető. A fáradhatatlan szervező, Farkasné Wodring Zsuzsanna gondos kis összefoglalója nyomán álljanak itt az időpontok és a helyszínek, majd pedig Vaslóczki Ferenc kiskunhalasi rendőrkapitány tollából egy szubjektív beszámoló arról, hogyan is látja a módszert és az általa megmozgatott szakembereket és civileket a rendőrvezető.

Café Kata mint moderátor és Motiváló Kata mint tanárnő pedig – persze csak egy finom rendőr-kávé elfogyasztásának idejére – elégedetten és büszkén hátradől, és közben határozottan reméli, hogy egyre többen lesznek, akik rákapnak a (mód)szerre! Mert idén se tétlenkedünk a terjesztéssel. De erről majd legközelebb...

### **Tehát a Bács-Kiskun megyei önkiszolgáló Rendőr-kávéházak:**

2019. szeptember 24. Kiskunhalas, KSZC Vári Szabó István Szakiskola és Kollégium

2019. november 11. Kiskunmajsa, Arany János Általános Iskola

2019. november 19. Kiskunmajsa, Kábitószertügyi Egyeztető Fórum alakuló ülés

2019. november 20. Kiskunhalas, Rostás László Cigányház Roma Diák Café

2019. január 20. Kiskunmajsa, Arany János Általános Iskola Pedagógusoknak

2020. február 17. Mélykút, Szent Tamás Katolikus Általános Iskola

## Vaslóczki Ferenc: Rendórkávéházi történetek

Talán négyéves lehettem, amikor egy este vacsorához készülődve szüleim a házunk konyhájában hagytak, felhívva a figyelmemet az éppen akkor lefőtt feketekávéra. A felhívás valahogy így szólt: „Kisfiam, meg ne idd a kávé, kiszaladunk anyával a kertbe, rögtön itt vagyunk, addig ülj a helyeden!” A kedves olvasó bizonyosan kitalálta már, hogy mi történt ezután. Természetesen megittam a friss feketekávé, mind a két decit. A későbbi szülői riadalom, kórházba rohanás és gyomormosás már a családi legendárium és a személyes történetem része, de annyi bizonyos: egy életre szóló különös kapcsolat alakult ki a kávé és e sorok írója között.

Kicsit több mint két évtizeddel ezelőtt az azóta a Nemzeti Közszerződési Egyetem keretei között tovább élő Rendőrtisztviselői Főiskola nappali tagozatos hallgatójaként szembesültem egy az általam elképzelt meglehetősen poros és poroszos rendészeti felfogástól homlokegyenest eltérőt, újat hirdető „prófétával”, aki már akkor a közösségi központú rendészet mellett tett hitet. A magot elültette, ami az elszűnő évtizedek forgatagában begyűjtött tapasztalatokból táplálkozva szárba szökött. A tanultak és a tapasztalataim kialakítottak bennem egy teljesen új megközelítést a rendőr, a rendőri vezető és a rendőrség XXI. századi társadalmi küldetéséről és szerepéről, melynek immanens része a nyitottság, az elérhetőség és a szolgált közösséggel folytatott szünet nélküli párbeszéd. Ugyanakkor nem hallgathatom el, hogy ez az éremnek csak az egyik oldala, mert ezt a humán központú megközelítést feltétlenül szükségesnek tartom a vezetői munkám során a munkatársaim irányában is... de erről egy kicsit később.

Az első találkozást követően tizenöt év telt el, amikor 2015 őszén váratlanul és egy nagy útkeresés közepén ismét szembe jött velem a „próféta”, aki immár a közösséggel folytatott párbeszédhez kínált remek eszközt vagy inkább módszert, megvételre. Akkor, 2015-ben kaptam lehetőséget egy dél-



alföldi város rendőrkapitányságának vezetésére, mely egyszerre három, külön-külön is jelentősnek tekinthető problémától szenvedett. A kihívásokat a következők szerint határoztam meg: 1. a szolgált közösségtől való távolság, 2. a belső együttműködés hiánya és 3. a településeken élők körében egyre aggasztóbb méreteket öltő új pszichoaktív szerek (a továbbiakban: ÚPSZ) terjedése.

A problémák beazonosítását követően lázasan igyekeztem találni valamit, bármit, ami kereteket adhat a szervezetet szétfeszítő problémákkal kapcsolatosan bennem kavargó megoldási-kezelési elképzeléseknek. Az fel sem merült bennem, hogy ez a keret lehet olyan nagy, hogy képes egyszerre mindhárom kihívásra választ adni. Ez idő tájt vettem részt egy a rendőrség felsővezetői részére szervezett tudományos tanácskozáson, ahol a már ismerős „próféta” a World Café módszer első hazai, a rendőrségi szervezeti keretek közötti kipróbálását követő tapasztalatokat mutatta be. A módszer a különleges közegre reflektálva a Police Café elnevezést kapta. Jelen recenzióban eltekintek a módszer részletes ismertetésétől, az érdeklődők a [www.theworldcafe.com](http://www.theworldcafe.com), illetve a <http://policecafe.hu> oldalakon részletes ismertetőt találnak.

A módszert és a tapasztalatokat megismerve teljesen biztos voltam benne, hogy legalább két problémára megtaláltam a megoldást, és azonnal táncba hívtam Katát! Nem volt nehéz dolgom, hiszen nálam jobban talán csak ő akart táncolni. Vagyis Cafézni. Bár eltérő motivációink voltak, hiszen engem alapvetően a megoldáskeresés hajtott, még akkor is, ha így opportunistának tűnök; míg őt a dogmatikai és gyakorlati aspektusból is megalapozott módszer széleskörű megismertetése iránti tudományos igény. De aztán kiderült, hogy ő is elég praktikus gondolkodású, így azt hiszem, párosunk sikere az egymást kiegészítő szándékoknak is köszönhető.

Talán elérkezett az idő, hogy néven nevezsem a „prófétát”, aki természetesen dr. Molnár Katalin – beszédesebb nevén Café Kata –, a Nemzeti Közszolgálati Egyetem Rendészettudományi Karának docense. A kedvcsináló előadást és felkérést 2016-ban egy immár helyben megtartott részletesebb ismertető, majd az általam témagazdaként bevonni tervezett munkatársaim – jellemzően vezetők – módszertani felkészítése követte, majd lezajlottak a rendőrkapitányság nagyobb településein, járasszékhelyein az első Cafék.

Utólag vizsgálva a történeteket, úgy gondolom, fontos tényező volt, hogy a programba közvetlen munkatársaimat, vezetőtársaimat vontam be, ezáltal biztosítva a témagazdak széleskörű szakmai felkészültségét és magas érzelmi intelligenciaszintjét, illetve a program szervezeten belüli beágyazottságát. Mindazonáltal kétségtelen, hogy további sikerkritériumnak tekinthető a szervezet vezetőjének elköteleződése a módszer irányába, valamint nyitottsága a vezetett közösségek felé. A vezető elköteleződése különösen fontos, hiszen a társszervek és intézmények vezetőit, képviselőit 2–3 óra időtartamban elvonni a feladataiktól egy ismeretlen és interaktivitást kívánó programra feltétlen odaadást és esetenként személyes meghívásokat követelt az első időszakban.

A siker átütő volt. Az első alkalmakon 2016 tavaszán a biztonság, a rendőrség és a közösség kapcsolata körül forogtak a témák, és a módszer következtében a közösségeink meghívott, információ-fókuszban lévő tagjai egy teljesen új rendőri attitűddel, elérhető, felkészült, esetenként vicces, máskor pedig véresen komoly hús-vér rendőrökkel, rendőri vezetőkkel találkoztak, ami reveláció volt mind a közösség, mind pedig a munkatársaim részére. A módszer érvelésre, ezáltal gondolkodásra és így végső soron rendszerezésre készíti a vele, benne dolgozókat, ami jelentős hajtóerő a

rendőri, vezetői hitvallás megfogalmazása, még inkább újra fogalmazása irányába.

És még valami, ami különösen a vezetők esetében volt jól megragadható. A módszer a vele dolgozó, gyakran hosszú idő óta önmagára bürokrataként tekintő vezetőt a hivatása lényegét a közösséggel megértetni és a közösséget feszítő problémákat megérteni, továbbá azokra jó válaszokat adni akaró rendőrtisztviselővé teszi, ezáltal motivációt teremt és megújít. A közös élmények felrázták, élővé tették a közösségeket, természetesen a sajátunkat is, és külön öröm volt, hogy a településeken gyakran évtizedek óta személyes kapcsolat nélkül, telefonon együttműködő szakemberek egy közös élménnyel gazdagodtak, amely hozzánk, a rendőrséghez kapcsolódott.

A Police Café módszerrel eltöltött négy esztendő alatt a településeinken a közösség – rendészet – biztonság témakörben számtalan rendőrkávét fogyasztottunk el, ezáltal egységes nyelvezetet teremtve szervezeten belül és kívül egyaránt. Sok támogatót nyertünk, és kaptam egy, a közös élmények hatására remekül együttműködő közösséggé vált vezetői kört, amely együttműködés és szolidaritás a szervezet jelenlegi sikere szempontjából meghatározónak bizonyult.

A bevezetőben megjelölt problémakörök közül az első kettőre – a külső és belső együttműködés hiányára – a módszer alkalmazása megnyugtató megoldásul szolgált. A harmadik, az egyre szélesebb körben általánossá váló új pszichoaktív szerhasználat jelentette komplex problémakör kapcsán azonban nem ilyen egyszerű a helyzet. A jobb megértés érdekében álljon itt egy idézet az EMMI Drog Fókuszpont 2019-es Éves Jelentésének 38. oldaláról: „...*megfigyelhető az ÚPSZ-használat normatívvá válása bizonyos közösségekben, különösen a rossz szocioökonómiai státusszal rendelkező családok körében.*”

AZ ÚPSZ-használat normatívvá válása a leszakadó közösségekben és családokban már egészen kisgyermekkortól

(8–10 év) az általam vezetett rendőrkapitányság illetékességi területén is megfigyelhető, a jelenséggel pedig először a közösség – rendészet – biztonság témakörben megtartott Police Cafékon szembesültem. A felismerést hosszas vívódás követte, hiszen a családon belüli mintaadást (normativitást) megelőzni a szerhasználó szülő irányából lehetetlennek bizonyult, legalábbis az erre irányuló kezdeményezéseink rendre kudarcba fulladtak. A háttér jobb megértése érdekében íme egy másik idézet a fent megjelölt jelentés 40–41. oldaláról: „...az ÚPSZ-használat kevesebb fizikai tünettel jár, azonban pszichés hatásai sokkal súlyosabbak a hagyományos szereknél, (...) hatása olyan mértékben és gyorsasággal rombolja le a fogyasztók személyiségét és egészségét, hogy ebből a károsodásból nehezen lehet regenerálódni.”

A problémafelismerés és a beavatkozás lehetőségének szűkülése egyértelműen az általános iskola utolsó két évfolyamában tanuló, kifejezetten veszélyeztetett gyermekek irányába fordította a figyelmünket, ám itt egy újabb kihívással találkoztunk. A kihívás pedig mi magunk voltunk, hiszen a Police Cafékban jártas és felkészült szakmai közösség tagjai döntően nem rendelkeztek pedagógusi felkészültséggel. Tartottunk tőle, hogy nem leszünk képesek jól kezelni és mederben tartani a gyermekekkel folytatott beszélgetéseket.

Az akadályok leküzdése érdekében a mentorunkhoz fordultunk, és jelenléte garanciát jelentett a sikerre, mellyel – némi öniróniával – sokat tapasztalt önmagunkat is sikerült meglepnünk. A gyermekek körében az elmúlt másfél évben hat Police Cafét tartottunk, melyek közül kettőt dedikáltan a székhely város oktatási intézményeiben tanuló, roma származásúaknak, mégpedig a helyi roma közösség kezdeményezésére. A helyszín a kiskunhalasi Rostás László Közösségi Ház volt. A Diák Police Cafék során számtalan szívszorító gyermekorssal, sok esetben elhanyagolással, érzelmi nélkülözéssel, önkárosítással, szerhasználattal találkoztunk, ami nem egyszer eredményezett hosszú

csendeket a tapasztalatok összegzésekor (a Café módszertanban: harvesting) még a tapasztalt témagazdák körében is.

Különösen fontosnak tartom kiemelni, hogy a prevenció megszokott módja (Ne drogozz!) helyett a gyermekek körében folytatott Police Cafékon az értékekre összpontosítunk, amelyektől megfosztja a fogyasztókat a szerhasználat (család, baráti és párkapcsolatok, bizalom, egzisztencia, általános jövőkép), és csak marginális szerep jut a szerek tárgyyszerű ismertetésének. Ehhez leginkább a módszer járul hozzá, hiszen páratlan lehetőséget kínál egy-egy téma kisebb körökben történő mélyebb, személyesebb megvitatására.

Nem gondolom, hogy kész a mű. Dílerek működnek a városainkban, akik harminc ezüstért eladják a közösségeik jövőjét. A rendőrség feladata világos és kétirányú: folyamatos, megalkuvást nem ismerő fellépés a terjesztőkkel szemben és szünet nélküli párbeszéd a közösségeinkkel, különösen a benne nevelkedő gyermekekkel. Ez utóbbi céljainkhoz remek módszert kaptunk a Police Café formájában, melynek köszönhetően létrejött egy, a megelőzés és különösen a gyermekek megmentése irányában elkötelezett közösség. Vallom, hogy ez lehet az első és legfontosabb lépés a megoldás felé vezető úton.

Az eltelt négy év tapasztalatai alapján különösen ajánlom e módszert szervezetek társadalmi beágyazottságának erősítésére, tényleges problémák mélyebb feltárására, de legalább ennyire alkalmasnak tartom szervezetfejlesztési célokra is, különösen kezdő vezetők részére. Hiszen az egyes témák megvitatása során, egy csésze kávé vagy tea és esetleg némi frissen sült pogácsa mellett folytatott beszélgetések szükségképpen feloldják a résztvevők – érzelmi és szakmai – gátlásait, és őszinte, nyílt párbeszédre teremtenek lehetőséget, amely a kommunikáció alapvető szabályának megfelelően kétirányú. És most érkezünk el a módszer egyik legnagyobb előnyéhez, a kétirányúsághoz. Ezen azt értem, hogy nem csak

a meggyőzésre alkalmas, bár kétségtelenül arra is, hiszen kifejezetten otthonos közegben – amelynek megteremtése a szervező feladata, és jól felfogott érdeke – személyes jelenlét mellett, vendéglátóként sokkal könnyebb megértetni és elfogadtatni egy álláspontot, mint egy telefonbeszélgetés során. De legalább ennyire fontosnak ítélem a másik irányt, hiszen lehetőségünk nyílik akkor és ott jelen lenni, az érintettekre fókuszálni, ami magában hordozza a mélyebb megértés és a meggyőzés lehetőségét is. Mindez végső soron elvezethet egy jobb együttműködéshez.

Végezetül egy idézet az egyik Roma Diák Cafénk vendégétől, aki hitetlenkedve fogadta a rendőröket, hiszen 14 évesen nem szokott hozzá, hogy bárki is kíváncsi a véleményére:

– Maguk tényleg azért jöttek ide, hogy velünk beszélgessenek?

– kérdezte.

– Tényleg! – hangzott a válasz.

A kezdeti kávémérgezés ellenére így lettem én a (rendőr)kávészerelmese.

## 21. TRAFIK CAFÉ A JÓZSEFVÁROSBAN

2020. március 16.

Furcsa neve lett a legutóbbi, 2020. február 28-i Cafénknek. Persze nem arról van szó, hogy rendőrökkel papírpohárból hörpintettük volna föl a feketét egy józsefvárosi Nemzeti Dohányboltban. Dehogy. Megadtuk a módját, és szokásosan komótosan beszélgettünk, immár egy nagyon konkrét helyi problémáról a Magdolna–Orczy Negyed Probléma orientált közösségi rendész alprogramjának keretében rendezett első igazi józsefvárosi Police Cafében.



Átlagon fölüli izgalommal vártuk az első igazi Police Cafét Józsefvárosban. Volt rá okunk elég. Az egyik, hogy – bár a módszer már majdnem két éve jelen van a kerületben – eleddig ennyire konkrét helyi problémát feltárni szándékozó formában még nem bizonyíthatott. 2018–2020-ban ugyan már rendeztünk öt ún. Körzeti Rendész Cafét és hat ún. Közösségi Rendész Cafét. Előbbiek célja az volt, hogy az akkor újonnan munkába állított körzeti rendészeket a saját körzeteikbe úgymond beiktassuk, azaz a helyi közösséget szolgáló intézményeket képviselő szakembereknek bemutassuk.

Utóbbiakban pedig – még mindig inkább a tanulás és gyakorlás igényével – elsősorban homogénebb és speciálisabb célcsoportok megszólításával (idősek, fiatal anyukák, diákok) általános bűnmegelőzési kérdések kerültek az asztalokra.

A másik, ami miatt minden rendezvény előtt szükségszerűen izgulnak a szervezők, hogy vajon a meghívottak eljönnek-e. Egyáltalán: értik-e a részvételük okát és célját; hogy miért éppen őket hívjuk; és hogy ez az összejövetel nem egy szokványos „kiállók és elmondom a véleményem, majd távozok” típusú fórum, hanem egy teljes jelenlétet kívánó valódi párbeszéd. Mert ahogy mi, moderátorok és témagazdák is tanuljuk a műfajt, úgy a bevonandó érintetteket is edukálni kell a minőségi részvétellel.

Ami mindenesetre nagyon jó előjelnek bizonyult, hogy a mostani témában már megtörtént az áttörés. Ugyanis a nulladik lépés az volt, hogy a problémát annak a kereskedelmi egységnek a tulajdonosa vetette föl, amelynek tevékenysége – Nemzeti Dohányboltról lévén szó az alkohol és a cigaretta árusítása – a tulajdonképpen kiváltó ok. Ő kezdeményezte az érintettek bevonását legalább a helyzet feltárásába. Lépése logikus: a probléma hatékony kezelése nyilvánvalóan az ő érdekében is áll. És nemcsak azért, mert a szimpla haszonszerzés hajtja, hanem mert ő – mint ahogy nyilván senki – sem szereti, ha tevékenysége mások számára konfliktust generál. Márpedig itt sajnos ez a helyzet. Persze nem önmagában az alkohollal és a cigarettával van a baj, hanem annak közvetett hatásaival. Egyértelmű, hogy az üzlettulajdonos egymaga ezt nem képes – és tegyük hozzá: nem is dolga – megoldani. Így hát magától értetődő (lenne), hogy segítségért kiáltott – pontosabban ez esetben szerencsére inkább fordult – azokhoz, akikről nemcsak feltételezhető, hanem konkrétan tudható, hogy nekik is részük kell legyen a megoldásban. Ők egyébként azok a hatóságok, akik egy ilyen bolt üzemeltetése és/vagy az annak kapcsán felmerülő problémák körül bábáskodnak. Kezdve a Nemzeti Adó- és



Vámhivaltaltól az önkormányzaton, a közterület-felügyeleten át egészen a rendőrségig.

A hatóságok mellett azonban a civilek – akár azok szervezeteiről, akár az egyes környékbeli lakókról legyen szó – is nagyon sokat tehetnének azért, hogy a helyzet normalizálódjon. Csakhogy úgy tűnik, ők maguk nem feltétlenül vannak ennek tudatában. De azért szűkítsük a kört: egészen konkrétan azokról van szó, akik ezekben a boltokban vásárolnak, majd az ott árusított alkohol befolyása alatt állva (ülve, dülöngélve, fekvé...) a környéken tartózkodva nem ritkán a közterület rendjét sértő módon viselkednek. És ez bizony gond.

Hogy ezeknek a helyzeteknek a kialakulását hogyan lehetne megelőzni, illetve egy-egy elharapózó konfliktust ott és akkor, sőt, hosszú távon is jól kezelni, az égetően fontos téma. Éppen ezekről volt szó az első Trafik Police Caféban.

Nagyon hamar, tulajdonképpen már a megnyitó során kiderült, hogy ez a gond nemcsak a józsefvárosi Illés utcán „hever”: a kerületben, a fővárosban, sőt, a jelen lévő vám- és pénzügyőr kolléga tapasztalata szerint az egész országban okoz hasonló biztonsági problémákat a dohányboltok működése.

Így már talán érthető, miért is izgultunk ennek a találkozóznak a szervezésekor. Mindent összevetve azonban azt hiszem, nyugodt lelkiismerettel mondhatom, hogy az első találkozás elérte a célját. Mert mi lehet a cél egy ennyire akut probléma kapcsán? Elsősorban a helyzet kezelésében érintettek – hatóságok és civilek – személyes találkozósa. Csak ettől remélhető ugyanis a szakembereknek először az egymás, majd pedig a probléma felé fordulása, nyitása, a nyílt, egyenes, szakmai párbeszéd. A profi témagazdáknak, na és a Café módszernek köszönhetően mindez ezúttal is maradéktalanul sikerült. A probléma feltárása megtörtént, a részt vevő szakemberek visszajelzései, az egymással való kapcsolatfelvétel és néhány konkrét feladatvállalás pedig

reményeim szerint arra engednek következtetni, hogy az ugyanebben a témában ez év őszén rendezendő második alkalommal már a megoldások terén történő előrelépésekről is beszámolhatunk.

Az mindenesetre szintén okot ad a bizakodásra, hogy mihelyt leülnek egymással beszélgetni a különböző megoldási eszközöket ismerő és alkalmazó szakemberek, abban a pillanatban a hatósági és civil nézőpontok közeledni kezdenek. Jelen esetben a közösségi típusú problémakezelés lassan-lassan túlsúlyba került, miközben persze azt sem vitatta senki, hogy ha nincs más megoldás, kellene a hatósági jogkörök (ellenőrzések, szankciók stb.). De fontosabb lenne a megelőzés, a kölcsönös érdekegyeztetés, a támogatás, az együttműködés terepein keresni a rossz helyzetekből kivezető kijáratot.

Ehhez az kellett, hogy egyrészt a helyszín – a FOKI (Foglalkoztatási és Közösségi Iroda) – kellően semleges teret biztosítson a négyórás társalgásnak. Másrészt a szakértő témagazdák értő és támogató kommunikációja, a lényegre koncentráló, összefoglaló képessége áthassa az asztaloknál folyó kisebb beszélgetéseket. Harmadrészt pedig a szervezők részéről a problémát őszintén felvető és feltárni akaró szándék egyértelműen érezhető legyen. Ez aztán viszonylag hamar egyértelművé teszi a megoldásra törekvést, és minden más módszernél gyorsabban fordítja ebbe az irányba a jelenlévőket is. Nagyon szép látni, amikor mindenki számára körvonalazódik a közös szándék, közelednek az érdekek, és kiderül, hogy az eddig párhuzamosan futó megoldáskeresések egymással összefogva, összehangolva nagyságrendekkel hatékonyabban működnének. Folyt a gondolkodás és a szó, finomodtak a véleménykülönbségek, alakultak az együttműködés keretei, és formálódtak az egyéni és szervezeti szerep- és felelősségvállalások. Hogy valami konkrétumot is mondjak, az alábbi ötletek, javaslatok merültek föl:

- a kerületi közterületi problémák bejelentésére szolgáló „zöld szám” hatékonyságának felülvizsgálata;
- defibrillátor készülék elhelyezése az üzletben és a rendészeti szakemberek felkészítése a használatára, aminek finanszírozásába a dohánybolt tulajdonosa is beszáll;
- szociális munkások bevonása az italbolt környékén céltalanul kallódó, hátrányos helyzetben lévő emberek támogatásába;
- a „bajkeverők” érdek alapú fokozatos bevonása az üzlet környezetének rendezésébe;
- a NAV-val közösen esetleg más, hasonló problémában érintett dohányboltosok számára Trafik Café szervezése, ahol a trafikosok közös érdekérvényesítő képessége is mélyíthető volna.

Persze a puding próbája az evés. Nem szeretnék itt csupán a hurráoptimista diadaljelentés álcája mögé bújni, ami minden látszat ellenére nem jellemző sem rám, sem pedig a módszerre. Ez – itt és most, ebben az egyetlen konkrét problémafelvetésben és annak kitárgyalásában – csak az első, de annál fontosabb lépés volt. Hogy követi-e több is, az már a résztvevőkön múlik. A magam részéről ezzel a szubjektív szakmai-moderatori élménybeszámolóval a motiválás további fenntartásához kívántam hozzájárulni. Talán ez is valami. És ha még konkrét időpontja nincs is, de a témában őszel folytatjuk a további szereplőket bevonó Café-módszerű feldolgoást. Ott is ott leszek.

## 22. POLICE CAFÉ EXTRA 26. POLICE CAFÉ KÉPESLAPOK A NÓGRÁD MEGYEI ÖNKISZOLGÁLÓ CAFÉKBÓL

2020. március 19.

Ismét két képeslapot kaptam két önkiszolgáló Police Caféból. Nógrád megye megint jeleskedik, amihez egy bűnmegelőzési pályázat biztosítja számukra a forrásokat. Kiapadhatatlan az itteni prevenció szakemberek lelkesedése és ötlettára – szerencsére. És sajnos van is mit tenniük. Ezúttal tíz felzárkózó településnek segítenek a közös biztonság növelésében.

\*\*\*



Bárna, Buják, Diósjenő, Érsekvadkert, Kazár, Nagybárcány, Nógrádszakál, Rimóc, Szécsény, Varsány – mi köti össze ezeket a településeket? Természetesen egyrészt az, hogy valamennyi Nógrád megyében található. Másrészt, hogy ezeket a településeket vonta be a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnmegelőzési Alosztálya abba a 2020. február 1. és október 30. között megvalósuló bűnmegelőzési projektbe, amelyet a Nemzeti Bűnmegelőzési Tanács finanszíroz.

A „Biztonság mindenhol mindenkor” című programban az összefogáson, az együttműködésen, a településeken átívelő közösségépítésen van a hangsúly. Régóta tudjuk, hogy a biztonság megteremtése és fenntartása csak a civilek és a rendőrök együttes munkája révén lehetséges. De általában egy-egy településen belül szoktunk gondolkodni mind a problémákról, mind pedig a megoldásokról. A Varsányban 2020. február 28-án tartott projektnyitó konferencián a szervezők elmondták: itt a települések együttműködésének szorgalmazása, a programok összehangolása, a közös megoldások keresése és a jó gyakorlatok megosztása a fontos.

A megvalósítandó programokra a sokféleség jellemző: bűnmegelőzési kampányrendezvény, nyári gyerektábor, bűnmegelőzési témájú színdarab, kábítószer-megelőzési vetélkedő szerepel a kínálatban. Ezek célcsoportja elsősorban az ifjúság, a cél az ő társadalmi és egyéni felelősségük, tudatosságuk fejlesztése, integrációjuk segítése. De természetesen figyelmet fordítanak a településen dolgozó szakemberek munkájának hatékonyabbá tételére is, számukra Police Cafékat, tréningeket, képzéseket szerveznek.

Az egyik első lépés a településeket képviselő szakemberek összehozása volt, amire nem is találhattak volna jobb alkalmat, mint hogy leültesék őket egy kellemes Rendőrkávéházban. Pontosabban mindjárt kettőben, hogy a tíz település öt-öt képviselője ki tudja cserélni tapasztalatait, meg tudja osztani tudását. Az elsőnek Kazáron a Magtár Közösségi Ház adott otthont 2020. március 10-én, a másodiknak pedig Szécsényben a Művelődési Központ 2020. március 16-án.

A meghívottak a felzárkózó települések polgármesterei, szociális és gyermekvédelmi szakemberei, rendőrei, pedagógusai és a lakosság képviselői voltak. A szervezők jól összekeverték a résztvevőket: azaz minden egyes asztalnál öt különböző település képviselői dolgoztak és beszélgettek öt fordulóban, öt kérdéskör mentén. A témagazdák végül röviden

ismertették a témájukban elhangzottakat, majd a moderátor összegezte és lezárta a beszélgetést. Így megy ez.

A Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnmegelőzési Alosztályának munkatársai (Aranyi Helga, Bencsik Ernő, Gál Veronika, Király-Kollár Ramóna, dr. Noskó Zsolt és Vakarc József) mindkét helyen gyakorlott témagazdaként szerepeltek, amiért ezúton is köszönet. Láttam már őket többször ebbéli minőségükben, és büszkén mondhatom, nagyon jól szervírozzák a rendőrkvét. A szintén gyakorlott moderátornak, kedves tanítványomnak, Medve Judit alosztályvezetőnek pedig őszinte gratulációmát küldöm. Ő nemcsak szervírozásban, de szervezésben is brillírozik évtizedek óta. Remélem, hogy lesz kinek átadnia a stafétát...



A Nógrád megyeiek nem rejtik véka alá a kérdéseket, amelyeket körüljártak, hátha másnak is kedve támad hasonló fórum összehozásához:

1. Milyen az a település, ahol biztonságban élnek az emberek?
2. Mi a véleménye a település biztonságáról? Ön szerint biztonságos vagy veszélyes a település, ahol él? Miért?
3. Melyek azok a módszerek, amelyekkel hatékonyan lehet fellépni a bűnözéssel szemben?

4. Mely szervezetek/intézmények/szakemberek együttműködése szükséges a közös biztonság javulásához, a bűncselekmények előfordulásának csökkentéséhez?
5. Hogyan, milyen módszerekkel képelné el a lakosság bevonását, motiválását a település biztonságosabbá tételéhez?

A nyitó rendezvényről a Zsaru Magazin 2020. március 11-i számában közölt kétoldalas cikket, a kazári Police Caféről pedig 2020. március 13-án a police.hu számolt be.

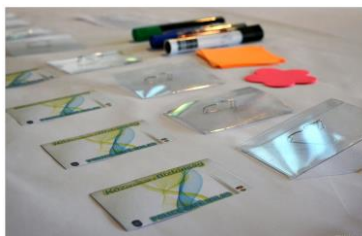




## 23. POLICE CAFÉ – BIZONYTALAN IDEIG ZÁRVA

2020. április 14.

Érdekes kettősség rejlik e dátumban. Napra pontosan egy éve annak, hogy barátaim megleptek a születésnapomra kiadott *Rendőrkvéházi élményeim – Police Café blogkönyv* című kiadvánnyal. És egy hónapja annak, hogy utoljára Budapesten jártam. Akkor még tiszta volt a lég. De ami utána jött, még kissé vagy egyre inkább zavaros...



Az első kötet utolsó, 36. bejegyzését a fantázia szülte. Ezt pedig itt a kényszer. A sors különös fintora, hogy épp azon a napon, amikor az utolsó Police Café zajlott (lásd a 22. bejegyzésben), 2020. március 16-án már lehetett látni, hogy a közeljövőben minden közösségi összejövetelt lemondanak, tekintettel a Magyarországra is betoppanó koronavírus járványra.

Magam tanárként home office-ra ítéltetem, ami azért, valljuk be, nem a legkellemetlenebb megoldás. A karantén idején a diákok távoktatása – vagy ahogy én szeretem hívni: a róluk való távgondoskodás – zajlik. A mögöttem álló tapasztalat alapján mondhatom, ez nem kevésbé energiaigényes, mint a jelenléti képzés. Úgy jelen lenni a hallgatók életében, hogy távol vagyunk egymástól, intenzív oktatói kezdeményezést jelent. Méltó kihívás, de megoldható.

Nem így a Rendőrkvéház. Ennek még nem találtuk föl a virtuális változatát, és ha rajtam múlik, még jó ideig biztosan

nem is fogjuk. Hiszen a finom kávé kivül éppen az a legfontosabb hozzávaló, hogy közös térben töltsenek együtt minőségi időt a résztvevők, mert csak ez alkalmas a szemmagasságban folytatott, kellemes, érdemi és hatékony szakmai párbeszédre.

Az Előszóban utaltam arra, hogy ha nem jön közbe ez a pandémiás akadályoztatás, akkor Komárom-Esztergom megye következett volna a sorban. 2020. március 17-én Tatán kezdtük volna azt a hatrészes Café sorozatot, amelyre már tavaly novemberben elkezdtek készülni a megyei rendőrök. Az első rendezvényt a szervezők lemondták, így hát a sorozat várat magára. Mint ahogy a Józsefvárosban konkrét időpontokkal betervezett öt Rendőrkávéház is. És a további budapesti kerületek idei évre elképzelt hódítása is késlekedni kényszerül. Az ezekről szóló blogbejegyzéseket mind szerettem volna még ebbe a kötetbe beletenni. Másképp alakult.

De se baj, ami késik, nem múlik. Én bizakodó vagyok. Bár rendőreink a járvány idején kissé szigorúbban vigyáztak ránk, ha elmúlik a baj, és mindenki visszatérhet a – remélem, normálisabb – hétköznapi életbe, talán nekik is lesz idejük a biztonságról nyugodt és kellemes kávéházi körülmények között beszélgetni.

Ezért döntöttem úgy, hogy szimbolikusan itt lezárom a Police Café blogkönyv második kötetének kéziratát, és a képzeltbeli rendőrkávéházi bejáratra kiírom:

Bizonytalan ideig zárva.  
Az újra nyitásról, kérem, érdeklődjenek!

## IRODALOM

- BUDAVÁRI Árpád: A közbiztonság kőlevele. *Belügyi Szemle* 2012/11. sz. 70–98. o.
- GAÁL Gyula – MOLNÁR Katalin: Ami elromolhat, az el is romlik? A média szerepe a biztonságos, élhető közösségek formálásában. In: Gaál Gyula – Hautzinger Zoltán (szerk.): *Pécsi Határőr Tudományos Közlemények XVI.* Pécs, 2013., 131–140. o.
- GAÁL Gyula – MOLNÁR Katalin: Másképpen a biztonságról – *Police Café Pécs.* *Belügyi Szemle* 2014/11. sz. 101–114. o.
- GAÁL Gyula – Molnár Katalin: A biztonságos, élhető közösségek védernyője. *Hadtudomány XXV. évfolyam, Elektronikus sz.,* 2015., 111–118. o.
- GAÁL Gyula – MOLNÁR Katalin: A World Café rendészeti alkalmazásának kezdeti tapasztalatai. *Magyar Rendészet* 2015/5. sz., 11–19. o.
- GAÁL Gyula – MOLNÁR Katalin: *Police Café Pécs – innovative Consultation of Police and Civilians about Security.* *Policajná Teória a Prax. Ročník XXIII. 4/2015.,* 71–78. o., Bratislava.
- GAÁL Gyula – MOLNÁR Katalin: About the Safe Community. In: *JURA. 23. évfolyam* 2017. 1. sz., 58–63. o., Pécs.
- MEDVE Judit: A rendészeti bűnmegelőzés hatékony eszközei. *Magyar Rendészet* 2014/5. sz., 65–81. o.
- MOLNÁR Katalin – TAMÁSI Zsolt: A rendőrség közösséggel való kapcsolatának javítási lehetőségei. *Belügyi Szemle* 2019/4. sz., 35–56. o.
- MOLNÁR Katalin: A motiválás módszertani lehetőségei a felsőfokú rendészeti képzésben. In: Hegedűs Judit (szerk.): *A magatartástudomány helye és szerepe a rendészeti képzésben.* Nemzeti Közszolgálati Egyetem, Budapest, 2019., 89–101. o.

- MOLNÁR CAFÉ Kata: Rendőrkávéházi élményeim. Police Café blogkönyv. Rejtjel Kiadó, Budapest, 2019.
- MOLNÁR Katalin: A Police Café hatása a rendőrség és a közösségek kapcsolatára 1. rész. Kérdőíves felmérés. In: Magatartástudományi kutatások a rendészeti képzés megújítása érdekében. Szerk.: Hegedűs Judit. Nemzeti Közszolgálati Egyetem, Budapest, 2019., 89–104. o.
- MOLNÁR Katalin: A Police Café hatása a rendőrség és a közösségek kapcsolatára. 2. rész. Interjúelemzés. Magyar Rendészet 2019/2–3. sz., 163–205. o.
- MOLNÁR Katalin – ROMPOS Éva: Innovatív módszertani lehetőség az igazságügyi (vegyész) szakértők képzésében. In: A biztonság sokszínű arca. Innováció – tudomány – információbiztonság – közszolgálat. Szerk.: Bencsik Balázs – Sabjanics István, Dialóg Campus Kiadó, Budapest, 2019., 105–119. o.
- MOLNÁR Katalin – URICSKA Erna: An Efficient Method for Improving the Partnership between the Police and the Community. Special Conference Edition Nr. 4 of the European Law Enforcement Research Bulletin. Editors: D. Nogala, T. Gorgen, J. Jurczak, B. Meszaros, P. Neyroud, L.G. Pais, B. Vegrichtova. No SCE 4 (2018)
- MOLNÁR Katalin – URICSKA Erna: A Café módszer alkalmazásának tapasztalatai a rendészeti felsőoktatásban. Magyar Rendészet 2019/4. sz., 69–80. o.



[www.policecafe.hu](http://www.policecafe.hu)

Dr. Molnár Katalin Phd.  
Police Café kepző és moderátor

Jelentkezés a képzésre:  
E-mailben: [policecafe@policecafe.hu](mailto:policecafe@policecafe.hu)  
Telefonon: +36-30-445-2414

Rejtjel Kiadó  
A kiadásért felel: Mánfai Tiborné  
Szerkesztés és tördelés: Molnár Katalin

A rendőrkávéházi élmények, amelyekről 2019 áprilisában első blogkönyvében Café Kata beszámolt, az elmúlt egy évben épp annyival szaporodtak, hogy egy második kötetbe kívánkoztak. Az akkori harmincöt blogbejegyzés mellé azóta huszonkét újabb színes beszámoló sorakozott föl. Miként az első kötetben a harminchatodik, itt a huszonharmadik ezúttal is csak sajátos ráadás.

A szándék most is ugyanaz: egy kortynyi kóstolót kínálni a rendőrkávéből, hátha még többen kedvet kapnak hozzá. Ez ugyanis – bár függőséget is okozhat – semmiképpen nem káros szenvedély. Ellenkezőleg: nagyon is hasznos – civileknek, rendőröknek és a belőlük álló közösségeknek egyaránt.

Hívunk minden régi és új vendéget: térjenek be egy pár órára, a biztonságos és élhető közösségekért folytatott párbeszédre.

